

PILNĪGA TICĪBA

Mūsu Debesu Tēvs, šovakar mums ir viens nodoms. Mēs esam sapulcējušies kopā, lai tikai ticētu, vienkārši ticētu Kungam Jēzum. Šovakar šeit ir tādi, kas ir slimi un nomocīti, un mēs esam veltījuši mūsu...mūsu vakara dievkalpojumu slimu un salauztu ķermeņu dziedināšanai. Tagad, kā tas dziedātājs tikko nodziedāja to skaisto dziesmu "Tad atnāca Jēzus", iznāc šovakar uz skatuves Tu, Kungs, mūsu dēļ, un dziedini visus cietējus, lai šovakar mūsu vidū nepaliek neviens savārgušais. Dāvā to, Kungs, un palīdzi mums, kad mēs skatāmies uz tavu Vārdu, lai atrastu šai stundai pietiekamu ticību. Mēs prasām to Jēzus vārdā. Āmen.

2 (Kam tās pieder?) Te ir brilles, kuras kāds ir pazaudējis, tās tika atrastas draudzē. Ja kāds... Ja tās pieder tev, nu, tad tās ir šeit, uz platformas, uz kanceles.

3 Un tā, es zinu, ka daudzi strādā un viņiem ir agri jādodas mājās, tāpēc es nerunāšu pārāk ilgi; un tad mums būs lūgšanu rinda, lai palūgtu par slimajiem. Tas dod man iespēju pagūt uz dažiem steidzamiem gadījumiem, kas tikko kā bija istabā, es pievērsos tiem nupat pirms ierašanās un šajā pēcpusdienā. Daži no viņiem, protams, ir ļoti, ļoti slimi un smagi. Un es arī zvanu un lūdzu par slimajiem, redzēdams, kā mūsu Kunga Jēzus roka dziedina slimos un nomocītos un cik Viņš ir brīnišķīgs!

4 Un tā, ne pārāk bieži mums ir šādi dziedināšanas dievkalpojumi, jo parasti mēs...Svētais Gars atnāks, ja ir kāds kritisks gadījums, un Viņš uzreiz veiks atpazīšanu un noskaidros, un kaut ko par to pateiks. Pēc tam tie pārējie, nu, mēs vienkārši...varbūt tas nav nekas slikts, tāpēc mēs vienkārši tā arī turpinām. Bet es nodomāju, šodien būdams šeit divas reizes, ka mums vajadzētu vienu dievkalpojumu veltīt lūgšanām par slimajiem. Es ticu slimnieku dziedināšanai. Es ticu, ka tā ir Bībeles pavēle. Mēs nevaram sludināt to bez...pilno Evaņģēliju, neiekļaudami to.

5 Lūk, iespējams... Es vēl nezinu, es šovakar vēl neesmu zvanījis uz mājām, bet varbūt nākamajā svētdienā es atkal būšu šeit. Un, ja jūs...ja jūs šonedēļ neko no mums nedzirdēsiet, ja Billijs jums nepaziņos (viņš to zinās nedaudz vēlāk šonedēļ), ja jums nekas netiks paziņots, tad nākamajā svētdienā mēs atkal būsim šeit; jo tad jums būs Darba svētki, saprotiet, lai atpūstos, un tāpēc...jeb lai pabūtu mājās. Saprotat? Un tāpēc mēs pamēģināsim, ja Tas Kungs gribēs. Un tā, nu, ja jums netiks paziņots... Es domāju, ka Billijs jums nosūta kartīti vai paziņo caur dievkalpojumiem kaut kādā veidā; tāpēc, ja viņš jums nepazvana, tad es atgriezīšos nākamajā svētdienā. Brāli Nevil, vai viss ir kārtībā ar vienu dievkalpojumu? Nu, lieliski.

6 Ja kāds vēlas zināt, šis te mazais Kolinss... Un septiņu zīmogu laikā ārsti pateica šim mazajam zēnam, kuram bija reimatiskais drudzis, ka viņam būs jāguļ uz muguras un jādzēr caur trubiņu; tā nu tas bija. Un tēvs un māte atveda viņu no mājām un nosēdināja viņu tajā istabā, aizlūdza par viņu. Un Kungs Jēzus viņu dziedināja tik pilnīgi, ka viņš atgriezās skolā; un varas pārstāvji viņus izsauca sakarā ar to. Tā ka viņi izsauca speciālistu, kas viņu gaidīja, un viņa nespēja noticēt...viņš kaut kam tādām nespēja noticēt, un viņi aizveda zēnu uz pārbaudēm, un viņš bija pilnīgi normāls un vesels. Tad atnāca Jēzus, tad kārdinātāja vara tika salauzta!

7 Ziniet, tas ir savādi, es grasījos paprasīt, lai kāds šovakar nodzied to dziesmu. Un, kad es kalpoju tajā istabā, tur nu tā bija, kāds šeit sāka dziedāt "Tad atnāca Jēzus". Ja tā netiktu dziedāta, es grasījos paprasīt, lai kāds to nodzied, pirms es šovakar runātu. Tā ka Viņš izdara visu pareizi.

8 Un tā, daudzi no jums gaidīs līdz rītam, jo jums priekšā ir vēl garš ceļš, un es novērtēju šīs...šīs pūles. Daži no jums mājās brauks šovakar, jo jums rītausmā ir jāiet uz darbu, rītdien, un es zinu, ka tas ir grūti. Un tad, kad es aizdomājos un redzu to...

9 Arī man ir tādi periodi, ziniet, es kļūstu īgns. Es nonāku līdz tam, ka es... Lūk, kad tas man notiek, kad man ir tie periodi – kad es pārstrādājos un atnāk sātans, un saka man: "Nu, tu nevienam nerūpi. Tev patiešām nav neviena drauga visā pasaulē, saproti." Un tāpēc tas...

10 Atcerieties, ka es neesmu imūns pret kārdinājumiem. Saprotiet, man tas ir jāuzvar. Tad, kad es atskatos atpakaļ un redzu kaut ko tādu, es iebāžu viņam to sejā un saku: "Kā tad ar šo?" Tas

palīdz man uzvarēt. “Kā tad ar šo?”

11 Kā viens mans draugs, kurš sēž šeit sanāksmē; pie šī jaunā puīša atnāca kaut kāds klans, tāds kā klans, viņi netic Dievišķajai dziedināšanai, un sacīja viņam: “Tās blēņas, ko viņi tur sludina par to Dievišķo dziedināšanu, tās ir tukšas runas.”

12 Un tas cilvēks dzīvo Kentuki, tieši blakus kādai vecai sievietei, kura, kad mēs bijām Ekton-Kempgraundā, mira no vēža. Un tajā vakarā uz sapulci atnāca viņas māsa, un viņai somiņā bija kabatlakatiņš, ko viņa bija paņēmusi, un Svētais Gars izsauca to sievieti tur no aizmugures (es nekad iepriekš nebiju bijis tajā apkaimē) un pateica viņai, ka “viņas somiņā ir kabatlakatiņš, ko viņa bija paņēmusi no mājām, un ka viņas māsa ir tur uz konkrētas kalna grēdas, mirst no kuņģa vēža. Ka ārsti no viņas bija atteikušies”. Un Es sacīju: “Ej, uzliec to kabatlakatiņu tai sievietei, jo TĀ SAKA TAS KUNGS: 'Viņa dzīvos.’” Un tajā vakarā tur dzīvojošie kaimiņi domāja, ka tur ir atnākusi Pestīšanas Armija, kad brālis Bens aizgāja uz turieni un tad uzlika... Un tad šī sieviete tika tik pilnīgi dziedināta, ka viņa dara pati savu darbu un arī kaimiņu darbu.

13 Un tā, šis jaunais cilvēks, zinādams to, viņš sacīja: “Tad izskaidrojiet viņas gadījumu!” Tas visu atrisināja. “Izskaidrojiet; jūs zināt, ka viņai bija vēzis. Viņa bija šeit, Luisvilā, un ārsti, kas veica operāciju, vienkārši atteicās...aizšuva viņu ciet, salika atpakaļ, vairs neko nevarēja izdarīt. Bet tagad viņa ir pilnīgi normāla, vesela.” Sacīja: “Izskaidrojiet to.” Tas visu atrisināja. Saprotat?

14 Jūs zināt, Bībelē ir teikts: “Un viņi neko nevarēja pateikt pret to, jo tas cilvēks, ar kuru bija izdarīts brīnums, stāvēja viņu vidū.” Lūk, kad mēs... Tas atstāj sātānu kaunā, vai ne? Tur stāvēja tas cilvēks, ar kuru bija izdarīts brīnums.

15 Vai Dievs augšāmceļ mirušos? Šeit sēž cilvēks, tieši šeit, kas tika augšāmcelts no miroņiem. Vai Dievs dziedina slimos? Ak vai, tik daudzas rokas varētu pacelties it visur! Dievs dziedina slimos. Un mēs zinām, ka Viņš ir varenais ES ESMU, nevis varenais “Es biju” vai “būšu”; ES ESMU. Tā tas ir. *ES ESMU*, tas ir, “vienmēr klātesošs, it visur, visu laiku”, tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

16 Un tā, lai pasteigtos, tagad pievērsīsimies šai svētajai Bībelei. Es gribu izlasīt teksta fragmentu, kas mēdza mani vienkārši “apgriezt uz riņķi”, kad es to lasīju. Un es gribu, lai šovakar ir lūgšanu rinda, un aizlūgt par ikvienu, kurš vēlas, lai par viņu palūdz.

17 Un tagad pievērsīsimies Markam, svētajam Markam, Marka Evaņģēlija 11. nodaļai. Un mēs sāksim lasīt aptuveni no 22. panta Marka Evaņģēlija 11. nodaļā. Un daudzi no jums zina šo Rakstu vietu; tā ir ļoti pazīstama. Tā bija tā Rakstu vieta, kuru es pārdomāju, brāli Rasel, kad tās...kad Viņš runāja uz mani un pateica par tām vāverēm. Un tās...es pārdomāju tieši šo Rakstu vietu. Tas vienmēr mani ir mulsinājis. Viņš teica: “Ja *jūs* sacīsiet,” nevis “ja *Es* sacīšu”. “Ja *tu* sacīsi!”

18 Un tā, izlasīsim.

...Jēzus atbildēja un tiem sacīja: “Ticiet uz Dievu.”

Jo patiesi Es jums saku: ja kas šim kalnam sacīs: “Celies un meties jūrā,” un nešaubīsies savā sirdī, bet ticēs, ka notiks, ko viņš saka, tad viņam tas notiks.

Tāpēc Es jums saku: visu, ko jūs lūgdami lūgsit, ticiet, ka jūs to saņemat, un tas jums notiks.

Un, kad jūs stāvat, Dievu lūgdami, tad piedodiet, ja jums kas ir pret kādu, lai arī jūsu Tēvs, kas debesīs, jums piedod jūsu pārkāpumus,

bet, ja jūs nepiedodat, tad arī jūsu Tēvs debesīs jūsu pārkāpumus nepiedos.

19 Lūk, tā tad ticība balstās piedošanā. Un tad, kā mēs sacījām šorīt, cenšoties dabūt draudzi līdz tai vietai, kur mēs patiešām redzētu apustuļu laikus darbojamies mūsu vidū, lūk, pēc kā mēs visi esam izsalkuši. Un tas atrodas tieši pie durvīm. Mēs to redzam, bet mēs gribam redzēt vairāk no tā. Mēs gribam, lai tā būtu tāda straume, lai tā...tā palīdzētu mums, plūstu no mums uz citiem.

20 Atcerieties, Jēzus (kā mēs izskatījām to šī rīta nodarbībā), Viņš nekad neizmantoja Savu

spēku Sev, Viņš izmantoja to citiem. Tieši tam tas bija sūtīts. Un reizēm tu aizdomājies: “Kāpēc šādam Vīram, kurš bija tik pilns spēka, kāds bija Viņš, vispār būtu bijis jāslimo?” Tieši tā. Es vienā grāmatā, kaut kur lasīju, ka tad, kad Viņš augšāmcēla to zēnu, tās atraitnes no Naines dēlu (šķiet, tas bija “*Dāvīda nama valdnieks*”), ka Viņš apsēdās uz akmens un vaidēja no galvassāpēm. Saprotat? Viņš nesa mūsu vājības. “*Nest*” nozīmē “uzkraut uz sevis”. Saprotiet, Viņš nesa. Un Viņam bija visas lietas, tāpat kā mums. Viņam bija slimības, Viņam bija kārdinājumi, Viņam bija problēmas, Viņam bija satraukumi tāpat kā mums, jo Viņam bija jābūt atbilstošam Starpniekam; tāpēc Viņam bija jābūt līdzdalībniekam, augļa zemkopim, pirms Viņš to iepazītu. Tā sieviete pie akas un daudzas citas lietas, saprotiet, ja mēs ieskatīsimies Rakstos.

21 Es gribu pateikt, ka es ticu ikvienai Rakstu vietai un ka katra to daļiņa ir patiesa. Mūsdienās ir kritiķi, kas negrib tam ticēt. Kāds kritiķis reiz teica, ka “tad, kad Jēzus sūtīja tos mācekļus uz to vietu, kur bija piesiets tas ēzelis, kur satikās divi ceļi, ka Viņš bija iepriekš sagatavojis to vietu, kur bija piesiets tas ēzelis”. Redziet, viņi nesaprot, ka to bija iepriekš sagatavojis Dievs.

22 Reiz Dievs man pateica par mūsu brāli Dauhu, ka es “atkal paspiedišu viņam uz ielas roku”. Tas bija ļoti dīvaini; tajā rītā manis šeit nebija, bet divas minūtes vēlāk jeb minūti vēlāk es viņu nebūtu saticis uz ielas. Taču es izkāpu no mašīnas tieši laikā, lai paspiestu viņam roku, kad viņš gāja pa ielu. Viņš mani neatpazīna; viņš bija bez brillēm, viņš mani neredzēja. Kad viņš izdzirdēja manu balsi, viņš sāka raudāt. Kas tas bija? Parasti viņš tā nedara, bet tā bija atbilde uz to, kas viņam bija teikts tur zem skābekļa maskas; ka viņš to izdarīs.

23 Es sacīju: “Tu arī draudzē atkal sēdēsi,” tā bija viņa sirds vēlēšanās. Kad mums bija sanākums Čikāgā, viņš gribēja atbraukt uz to sanākumi; to vēlējās viņa sirds. Es nosūtīju viņam telegrammu ar sveicieniem no mums un bērniem, pateicu viņam, ka mēs lūdzamies, lai viņš ļoti ātri izveseļotos. Un kāds sirsnīgs brālis, kurš viņu apciemoja, teica, ka viņš tik ļoti gribēja atbraukt. Un te nu viņš ir šovakar, kopā ar mums. Saprotat? Tas nebija iepriekš sagatavots. To sakārtoja tas pats Dievs; Viņš izdara tā, ka viss darbojas pilnīgi nevainojami.

24 Reiz viens kritiķis teica: “Nav brīnums, ka Jēzus varēja paņemt piecus klaipiņus un pabarot piecus tūkstošus”, sacīja, “tajos laikos klaipiņi bija lielāki, un Viņš vienkārši sadalīja katru klaipiņu, lai pabarotu tūkstoti.”

25 Lai jūs saprotat, ka tie bija maza zēna launags! Kāds bērns atnesa piecus maizes klaipiņus, ar kuriem varēja pilnībā pabarot piecus tūkstošus cilvēku. Kā tad ar tiem divpadsmit pilnajiem groziem, kuri tika savākti pēc tam? Saprotat? Ak, viņi vienkārši...tie ir tikai kritiķi; tas arī viss. Tas neizmaina Dieva Vārdu. Tas ir tieši tāds pats, saprotiet, virzās uz priekšu.

26 Un tā, mēs gribam parunāt par ticību, par citāda veida ticību: *pilnīgu ticību*. Tā ir varena lieta. Un tā, ticība, kā ir teikts Bībelē: “Ticība nāk no dzirdēšanas.” Lūk, tu nevari tikt glābts bez ticības. Un ticība ir kaut kas tāds, ka tev ir jātic, ka tas tur ir, kaut arī nekas cits, izņemot ticību, neuzrādīs, kas tas tur ir. Lūk, es cenšos panākt, lai jums ir ticība, lai jūs būtu gatavi tai lūgšanu rindai, kas būs pēc dažām minūtēm.

27 Un tā, ticība: “Tam, kurš nāk pie Dieva, ir jātic, ka Viņš ir.” Un nav iespējams izpatikt Dievam bez ticības, jūs nevarat Viņam izpatikt. Un, ja jūs sakāt, ka ticat Dievam...jūs nekad neesat Viņu redzējuši, saprotiet, tā tad jums tam ir jātic ticībā. Bet, ja jūs varētu Viņu redzēt, tad tā vairs nebūtu ticība. Saprotat? Viss, ko uzrāda maņas, vairs nav ticība; tas ir zinātnisks fakts; saprotiet, tā vairs nav ticība. Bet jums ir jāpieņem Viņš ticībā. “Un tam, kas nāk pie Dieva, ir jātic Dievam; un ticība nāk no Dieva Vārda dzirdēšanas.” Saprotat? Vispirms jums ir jātic, ka šis ir Dieva Vārds, un jums ir jānāk pie Dieva caur Vārdu. Saprotat? Vienkārši pieņemiet Vārdu, to, ko tas saka, un: “Tas ir pareizi!” Viss pārējais, kas ir pretrunā tam, ir nepareizi.

28 Ābrahāmam vajadzēja ticēt tieši tam, ko teica tā balss. Un, kad viņš bija simts gadus vecs, divdesmit piecus gadus vēlāk, viņš tam ticēja vēl stiprāk nekā pirms divdesmit pieciem gadiem, kad tas viņam tika dots. Saprotat? Viņš tam ticēja. Un “viņš nešaubījās par Dieva apsolījumu caur neticību, bet bija stiprs, slavēdams Dievu, zinādams, ka Viņš ir spējīgs piepildīt to, ko Viņš bija

apsolījis.” Un tieši tā tas ir jādara; šādi ir jābūt ikvienam. Tev ir jānāk ar nesatricināmu ticību, ticot, ka Dievs ir devis apsolījumu. Bet, lūk, lai iegūtu šo ticību, ir jābūt noteiktā pozīcijā, un tieši par to mēs parunāsim; saprotiet, lai saņemtu šo ticību.

29 Ebrejiem, Vēstulē Ebrejiem 11. nodaļā mums tas ir pateikts.

...ticība ir to lietu, uz kurām mēs ceram, būtība.

30 Un tā, lūk, kāpēc daudziem cilvēkiem neizdodas saņemt savu dziedināšanu vai to, ko viņi prasa, jo viņi uzskata ticību par kaut ko tādu, kas tā nav. Saprotat? Viņi tam netic. Tā...tā nav iztēle. Tā ir faktiskā būtība.

31 Lūk, klausieties uzmanīgi! Redziet, tas nav tas, ko tu iztēlojies. Tev tā ir tikpat reāla kā jebkura tava ķermeņa maņa, kas tev kaut ko uzrāda. Tā ir tikpat reāla kā manas acis, kas saka: “Šī ir papīra lapa.” Tā ir tikpat reāla, kā pateikt, ka “tā ir gaisma”. Tā ir tikpat reāla, kā pateikt: “Es jūtu savu žaketi.” Tā ir tikpat reāla, kā es dzirdu, kā tur runā jeb izdod skaņas tas mazulis. Saprotiet, tikpat reāli, kā spēlē mūzika. Tā ir tikpat reāla, kā es kaut ko pagāršoju savā mutē. Tas ir tikpat reāli, tikai tu nevari parādīt to kādam citam. Tā ir tikai tev. Āmen! Tā ir tava. Ticība ir *tā* būtība; saprotiet, ne tikai kāds mīts. Tāpēc daudzi cilvēki nāk...

32 Lūk, tās ir ļoti dziļas pamācības, un es pieskaršos tā augšdaļai, bet jūs pēc tam iedziļinieties tajā. Saprotat?

33 Ievērojiet, tas ir kaut kas, kas tev pieder; nevis iztēle, bet, ka tev tas patiešām pieder. Tev tā ir tikpat reāla kā jebkura cita lieta, kas vien var būt. Tā ir tikpat reāla, kā...kā tu zini, ka tu brauc savā automašīnā. Tā ir tikpat reāla, kā tu zini, ka tu sēdi draudzē. Tā ir tikpat reāla, kā tu dzirdi manu balsi. Tā ir būtība, nevis iztēle, nevis kāda emocija, bet kaut kas, kas tev pieder, un tas nāk pie tevis caur Dieva Vārda dzirdēšanu, un tikai no tā. “Ticība nāk no dzirdēšanas, Dieva Vārda dzirdēšanas.” Tas noved pie tā, ka tad tava ticība nav uz kādu atsevišķu cilvēku. Tā nav uz cilvēku. Tā nav uz kādu organizāciju. Tā nav uz kādu cilvēku grupu. Tā ir uz Dievu, jo Dievs ir Vārds. Saprotat? Jūsu ticība ir uz Dievu.

Ticība nāk no Dieva Vārda dzirdēšanas.

34 Tad, kad Dievs caur Savu Vārdu...nevis caur to, ko izdarīja kāds cits, pateica kāds cits, bet caur to, ko pateica Dieva Vārds. Viņš teica: “Lai ikviena cilvēka vārdi ir meli, bet Manējie ir patiesi.”

35 Un tā, tu redzi, ka kāds cits kaut ko dara caur Dieva darbu jeb darbību, jeb Dieva apsolījumu; un daudzi no viņiem saka: “Arī es varu to izdarīt.” Tā ir iztēlošanās. Un, kad viņi to dara, tu redzi, ka viņi kaut kur cieš avāriju. Tai ir jābūt būtībai. Lūk, potenciāli tā ir ticība. Tas ir kaut kas tāds, kas var atvest tevi pie ticības. Tas ir potenciāli, it kā tu man prasītu ozolu, bet es iedotu tev zīli. Potenciāli tev ir ozols, bet tas vēl nav sevi atražojis; bet, kad tas patiešām izaugs, tas būs ozols. Un, kad tu iztēlojies, ka Dievs to dara... Bet, kad tev tas ir atklāts, tad tā ir ticība, pilnīga ticība, kas nevar ciest neveiksmi.

36 Tieši tāpēc man tik daudz nozīmē tās vīzijas, jo katru reizi tās ir bijušas pierādītas kā pareizas. Saprotat? Un es zinu, ka Viņš to apsolīja. Un Viņš to apsolīja Savā Vārdā, un šeit Viņš nāk un apsola to šai dienai. Tādējādi tu zini, kur tu stāvi, kad Viņš tā pateica. Saprotiet, tas dod man ticību, jo Viņš nekad nedara neko pretēji rakstītajam Vārdam. Saprotat? Un, ja tas būtu pretrunā ar Vārdu, man nevarētu būt ticība tam. Tas atkal noved pie Vārda, saprotiet, ticība Dieva Vārda dzirdēšanai. Jums ir jādzird Vārds! Dieva Vārds ir Vārds, ar ko pietiek visam. Tas ir viss, kas jums vajadzīgs, tas ir šis Vārds.

37 Lūk, tā kā ticība ir būtība, un tur, vēstulē Ebrejiem, mēs redzam, kas ir ticība un ko izdarīja tie, kam bija ticība. Saprotiet, ļoti bieži cilvēkiem šodien ir ticība, bet rīt viņiem tās vairs nav; nākamajā dienā ir *kaut kas* un vēl *kaut kas cits*. Bet, kad Dievs to reiz noenkuro un tu to redzi, tad nekas vairs tevi no tā neizkustinās. Jūs tikai taustāties, stiepjaties, iedomājaties. Un iedomāties nozīmē “uzdrošināties bez pilnvarojuma”, tu tikai mēģini *to* un tu mēģini *šito*, un ej *tādā* virzienā,

un skrien uz *šejiēni*, un skrien uz *turiēni*. Tev vēl nav tās ticības! Bet, kad...tas ir tas, ko mēs saucam par *ticību*.

38 Es...es... Atvainojiet. Es gribu, lai jūs... Paldies tev, brāli.

39 Es...es gribu, lai jūs tagad to saprotat. Mēs...draudzei ir jāpaceļas Dieva spēkā. Kā? Mēs jau esam pārāk tuvu beigām; un es ticu, ka draudze ir tādā stāvoklī, kad mēs varam mācīt tai nedaudz dziļākas lietas un izdzēst kaut ko no tās izlikšanās, saprotiet, un ieiet tajā, kas ir īsts. Saprotat? Tam ir jābūt kaut kam, ko tu zini!

Un, ja jūs teiksiet: "Brāli Branham, tā nav gaisma."

"Tomēr es zinu, ka tā ir gaisma."

"Kā tu zini, ka tā ir gaisma?"

"Es uz to skatos."

"Nu, kā tu zini, ka tu nekļūdieš?"

"Mana redze vienmēr ir uzrādījusi man, ka tā ir gaisma." Saprotat?

40 Un tieši tāpēc es ticu tām vīzijām, jo tās vienmēr ir uzrādījušas man patiesību, jo tās nāk no Vārda. Saprotat? Tātad, ja Viņš to pasaka, tas visu atrisina. Lūk, kad tas ir uzrādīts šādā veidā, tad vairs nav nekādu minējumu, tas notiks. Tad jūs to dzirdat: "TĀ SAKA TAS KUNGS," saprotiet, jo tas ir...tas ir ārpus cilvēciskās domāšanas. Tas ir tur, Tā Kunga domāšanas sfērās. Bet tu stāvi tur gluži kā vīnakoks...gluži kā zars, kas nes augļus, kas ir vīnakokā. Saprotat? Dievs izmanto cilvēku un tikai cilvēku. Dievs neizmanto mehānismus. Dievs neizmanto cilvēku grupas. Dievs neizmanto organizācijas. Dievs izmanto indivīdus, vienmēr!

41 Lūk, ticība ir būtība, un mēs saprotam, ka caur to tiek īstenotas visas tās lietas. Tā nav...tā nav iedomāšanās, tā ir būtība; jo īpaši pilnīga ticība. Tieši par to es šovakar runāju, kā iegūt pilnīgu ticību. Tā nav iedomāšanās.

42 Lūk, citiem ir...cilvēki nāk, saka: "Ak, man ir visa ticība; ak, protams, ir!" Nu, tad kāpēc tu stāvi šeit? Saprotat? Saprotat? Redzi, tavas...tavas darbības pierāda, ka tev nav tā, par ko tu runā. Saprotat? Ja tev būtu ticība, tad kāpēc tu stāvi lūgšanu rindā? Saprotat? Kāpēc tu to visu dari?

43 Saprotiet, ja jums būtu pilnīga ticība, jūs skatītos tieši uz Dievu un ticētu tam, un dotos. Tev...tev nevajadzētu iet cauri lūgšanu rindai. Tev tas viss nebūtu vajadzīgs, jo tava ticība jau būtu to visu paveikusi. Saprotat? Kāda jēga no tā, ja es pateiktu: "Man vajag uzvilkt kreklus." Man kreklus jau ir uzvilks!

44 "Kā tu zini, ka tev ir uzvilks kreklus?"

45 "Nu, es to redzu, es to jūtu un es zinu, ka tas ir tur." Nu, tieši tik reāli ir tad, kad pārņem pilnīga ticība. Nekas cits tev nav vajadzīgs. Tas jau ir izdarīts; tu to zini.

46 "Kā tu to zini?"

47 "Tā man saka ticība." Tas ir tas. Saprotat? Vai tagad jūs saprotat, ko es gribu pateikt? Tā pilnīgā ticība.

48 Lūk, citiem vārdiem sakot, es uzdrošinos: "Nu, es aiziešu. Bībelē ir teikts: 'Paaiciniet vecajus, lai viņi svaida ar eļļu, palūdz par to.' Es zinu, es aiziešu." Un tu saki: "Nu, es tikšu dziedināts." Saproti, tu pats sev to iestāsti; ja tu nebūsi nomodā, tu vienkārši sevi uzkurināsi. Un tad, kad viņš iziet cauri, viņš saka: "Ak, es joprojām neredzu." Redziet, lūk, kur tu atradies, tev nebija ticības!

49 Tava īstenā ticība to paveiks nekavējoties. Tava īstenā ticība padarīs tev to tik reālu, ka... Paskaties uz to sievieti ar asiņošanu, viņa teica: "Ja vien es pieskaršos Viņa drēbju apakšmalai, es tikšu dziedināta." Un, tiklīdz viņa to izdarīja, viņa teica, ka viņa "sajuta sevī, ka asiņošana apstājās". Viņa patiešām tam ticēja.

50 Un, kad viņa tam pieskārās...lai pierādītu, ka tas ir apstājies, Jēzus pagriezās un sacīja: “Kas Man pieskārās?” Šī pilnīgā ticība! Un tā pati pilnīgā ticība šovakar pieskarsies Jēzum Kristum, tāpat kā tā izdarīja toreiz. Tā sieviete atnāca ar tam laikam pilnīgu ticību.

51 Lūk, mēs redzam, ka sākumā mācekļiem šādas pilnīgas ticības nebija. Viņiem tās nebija, jo viņiem bija Kristus, kas staigāja ar viņiem; bet vēlāk, pēc tam Kristus bija viņos. Un tāpēc, saprotiet, ir grūti iegūt šo pilnīgo ticību bez Svētā Gara; Viņš ir tas, kas to atnes, to dara Viņš. Nu, jūs teiksiet: “Vai mācekļiem nebija pilnīgas ticības?” Nē; jo viņiem tur bija bērns ar epilepsiju, no kura viņi mēģināja izdzīt ļauno garu, bet viņi nespēja to izdarīt.

52 Un tas tēvs, redzēdams Jēzu nākam, viņš sacīja: “Mēs atvedām savu dēlu pie Taviem mācekļiem, bet viņi nevarēja viņu dziedināt.” Saprotat?

53 Un pēc tam mācekļi jautāja Jēzum, sacīdami: “Kāpēc mēs nevarējām viņu dziedināt?”

54 Un Jēzus sacīja: “Jūsu ticības trūkuma dēļ, jūsu neticības dēļ.” Tā tas ir. “Jūsu neticības dēļ...”

55 Lūk, atcerieties, viņiem bija spēks. Tikai dažas dienas pirms tam Jēzus bija iedevis viņiem spēku dziedināt slimos, augšāmcelt mirušos un izdzīt ļaunos garus. Viņiem bija spēks, bet nebija ticības, lai to spēku izmantotu. Lūk, kādā stāvoklī ir Branhama dievnams! Lūk, kādā stāvoklī ir draudze, līgava šodien! Svētais Gars ir šeit ar spēku, bet jums nav tās ticības, lai liktu tam darboties. Vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? Ir vajadzīga ticība, lai to iedarbinātu.

56 Lūk: man ir patrona, ko es ielādēju ar roku. No ballistikas es zinu, ko tā izdarīs, tāpat kā Vārds, bet man ir jāizšauj no tā ieroča. Ugunij ir jātiek līdz šaujampulverim. Tam pulverim ir spēks, bet ir vajadzīga uguns, lai to aizdedzinātu. Un tā pati lieta – šaujampulveris ir patronā, bet ir vajadzīga ticība, lai to iedarbinātu un izstumtu to ārā. Tas ir tas, kas ir nepieciešams, saprotiet, pilnīga ticība, lai aizdedzinātu Svētā Gara spēku, kas mums jau ir, kopš Viņš ir nonācis uz mums; ticību, lai aizdedzinātu, lai redzētu varenas lietas, lai...ticību, kaut ko, kas dāvā to jums.

57 Ar prieka pilnu sirdi tu ieej slimnieka istabā, zinādams, ko tieši tu teiksi. Tu ieej tur un zini, kas notiks; kaut kas jau ir atklāts, un tu to zini. Un tu ieej: “Jēzus Kristus Vārdā, celies augšā no turienes! TĀ SAKA TAS KUNGS!” Te nu tas ir, tā ir pilnīga ticība. Ja tur stāvētu desmit miljoni cilvēku un teiktu, ka tas nenotiks, tu tik un tā zini, ka tas notiks, jo tu to zini. Tas notiks. Neskatoties uz to, ko saka kāds cits, tu esi tas, kam ir ticība.

58 Vai jūs varētu iztēloties Jozuu; ka viņš sasauktu Israēla vecajus un sacītu: “Hm, brāļi, mēs esam Tā Kunga kalpi; es gribētu, lai jūs pasakāt...pajautājat Tam Kungam, vai Viņš neiebilstu, ja Viņš iedotu mums vēl nedaudz dienas gaismas, saprotiet, un vēl nedaudz aizkavētu sauli?”

59 Nē; viņam tā bija vajadzība (un bez lūgšanas, bez jebkā), viņam tā bija vajadzība, un viņš vienkārši pavēlēja saulei! Viņš teica: "Stāvi tur! Man ir vajadzība, un es kalpoju Tam Kungam, un Viņš sūtīja mani uz šejieni izdarīt šo darbu, un es daru to, cik vien labi spēju, un ienaidnieks ir izklīdis, un viņi ir šeit; ja es ļaušu saulei norietēt, viņi sapulcēsies kopā un sagādās man vairāk problēmu. Tāpēc stāvi uz vietas! Un, mēnesi, paliec tur karājoties.” Āmen. Viņa stāvēja tur divdesmit četras stundas.

60 Un tā, ja zeme griežas un šādi sevi notur, un saule stāvēja uz vietas un tā nekustējās, kas tad notika? Nu, tu padari sevi par bezdievi, ja tu par to runā šādi; bet, ja tu to nedari, tad tu būsi muļķis zinātnes acīs, jo viņi saka, ka, ja zeme apstāsies, tad tā nokritīs. Kā tad būt? Un, ja tu saki, ka Dieva Vārds ir nepareizs, tad tu esi bezdievis. Saprotat? Bet tas notika, lūk, kas ir galvenais. Es nezinu tā visa mehāniku, bet tas notika!

61 Es nezinu Svētā Gara mehāniku, bet es zinu, ka tas nonāca uz manis. Es...es nevaru izstāstīt par tā mehāniku, bet es zinu Viņa svētības. Tas ir viss...tas ir viss, ko man rūp zināt – tās ir Svētā Gara svētības. Bet mehānika, to izstrādā Viņš. Tas ir Viņa noslēpums.

62 To zēnu nevarēja dziedināt, jo... Mācekļiem bija spēks; Jēzus iedeva viņiem spēku dziedināt

visu veidu slimības, izdzīt ļaunos garus, šķīstīt lepras slimniekus un augšāmcelt mirušos. Viņš deva viņiem spēku, bet viņiem nebija ticības, lai pārvaldītu to spēku, kas viņiem bija. Un tad viņi izjautāja Jēzu un sacīja: “Nu, kāpēc mēs to nevarējām izdarīt?”

63 Lūk, atcerieties, viņiem bija Vārds, un toreiz Vārds bija miesa. Un tas Vārds viņiem sacīja: “Es dodu *jums* spēku.” Āmen! “Es dodu *jums* spēku.” Un viņiem bija spēks, bet viņiem nebija ticības, lai pārvaldītu Vārdu, kas bija viņos. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Bet Jēzum tā bija, Viņš bija Vārds, un Viņam bija ticība, ka tas, ko Viņš pateica, notiks. Viņš teica: “Ak, atvediet viņu šurp. Cik ilgi Es jūs vēl cietīšu?”

64 Viņam bija ticība līdz ar Viņa spēku. Kā Viņš to paveica? Viņš teica: “Es neko nevaru darīt pats no Sevis.” Kāpēc? Viņš paļāvās uz to, kas Viņš bija; Viņš paļāvās uz atziņu, ka Viņš bija Vārds. Un Viņš ticēja Dievam, kas izveidoja Viņu par Vārdu. Viņš bija Dievs (Vārds) un tas bija Viņā, un tas deva Viņam ticību, jo Viņš saprata Savu pozīciju. Viņš zināja, kas Viņš ir, jo Raksti bija pateikuši, ka Viņš bija *tas*. Un, lūk, ikviena Rakstu vieta sasējās kopā, lai pierādītu, ka Viņš bija tieši tas, ko Raksti teica, ka Viņš būs; un Viņš zināja, kas Viņš ir.

65 Tādējādi Viņš paļāvās uz to, par ko Dievs bija Viņu izveidojis. Un, ja Viņš to darīja, vai tad mēs nevaram paļauties uz to, par ko Dievs ir izveidojis mūs kā ticīgos? “Šīs zīmes ies līdz tiem, kas tic.” Viņš ticēja tam, kas Viņš bija. Un, ja tu esi ticīgais, tev ir ticība tam, kas tu esi: tu esi ticīgais! Un, ja tev ir ticība Dievam, tad Bībele šeit saka... “Ja mūsu...ja mūsu sirds mūs nosoda, tad mums nevar būt ticības; bet, ja mūsu sirds mūs nenosoda, tad mums ir ticība, mums ir paļāvība uz Dievu.” Ja jūs gribat to izlasīt, tas atrodas svētā Jāņa 3:21. Man šeit ir pierakstīta tā Rakstu vieta.

66 Lūk, skatieties. Svētā Jāņa... Es gribēju teikt. 1. Jāņa 3:21. Ievērojiet.

...ja mūsu sirds nepazudina mūs, tad mums ir paļāvība uz Dievu.

67 Bet, kamēr vien tu dari to, kas ir nepareizi, tev nevar būt paļāvības uz Dievu. Tāpēc, saprotiet, tu vari...tu automātiski zināsi, ka tev nav taisnība. Tu automātiski noliec sevi atpakaļ kā grēcinieku, jo tu zini, ka tev nav taisnība. Bet, kad tava sirds tevi nenosoda un tu zini, ka tu esi ticīgais, un ka nekas nestāv starp tevi un Dievu, tu vari prasīt, ko vien vēlies, un zināt, ka tas tev tiks dots, jo tas ir Vārds, kas ir iedots tev tieši tāpat, kā tas bija tiem mācekļiem.

68 Lūk, tad vienīgais, kas tev ir jādara, ir jātīc tam, kas tu esi. Ticiet tam, ko par jums saka Vārds! Un Jēzum bija ticība Dieva Vārdam, kas teica, kas Viņš ir: “Tas ir rakstīts par Mani.” Vai tad Dāvids Psalmos un pravieši, un visi pārējie nerunāja par Viņu? “Es esmu dzīvības maize, kas nāk no Dieva no debesīm.” Āmen! “Es esmu tas dzīvības koks no Ēdenes dārza. Es esmu visas tās lietas, ES ESMU, KAS ES ESMU.” Un ar šo pilnīgo ticību Viņš zināja, ka Viņš ir tas svaidītais Mesija, ka Dieva Gars ir uz Viņa. Viņš sacīja: “Lūk, Es pats nedaru neko, bet tā ir mana ticība Dievam.” Un Dievs bija Viņā, izpaustais Vārds. Un, kad Dieva Vārds ienāk tevī, tas ir izpausts, jo tu esi ticīgais. Saprotat? Un ticīgais – tā ir Dieva ticība, kas darbojas tevī.”

69 Vai jums tas patīk? Man... man patīk, kad tu...man patīk mācīt par...kā...kas tad patiesībā ir ticība.

70 Zinādams, kas Viņš ir, bez jebkādas šaubu ēnas Viņš zināja, ka Viņš ir Dieva Dēls. Viņš to zināja, jo Vārds to apliecināja. Dieva Vārds apliecināja, kas Viņš bija. Viņš teica: “Ja Es nedaru Sava Tēva darbus, tad neticiet Man, bet... Ja Es tos darbus nedaru, tad neticiet Man. Bet, ja Es daru, tad ticiet tiem darbiem, jo tas ir izpausts apsolītais Vārds.” Ak, ja vien jūs uz mirklīti varētu pamosties tam! Redziet, Viņu identificēja pats Vārds, to, kas Viņš bija. Un Viņš sacīja: “Kurš var apsūdzēt Mani grēkā?” Citiem vārdiem sakot: “Kurš var parādīt Man, ka Mana dzīve un Mani darbi neatbilst tieši tam, kas būtu jādara Mesijam?” Neviens nevarēja neko pateikt, jo tas bija Viņš. Tātad Viņam bija ticība, lai ticētu, ka viss, ko Viņš pateica, notiks.

71 Pēc tam Viņš pagriezās un sacīja: “Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet. Vēl mazliet, un pasaule Mani vairs neredzēs, bet jūs redzēsiet, jo Es būšu ar jums, pat jūsos. Nedomājiet, ko jūs teiksiet, jo tie neesat jūs, kas runājat, tas ir jūsu Tēvs, kas mājō jūsos; Viņš ir tas, kurš runā. Un tas

neesmu Es, tas ir Tēvs, kas mājo Manī, Viņš dara tos darbus.” Vai saprotat, ko es gribu pateikt?

72 Lūk, Bībeliska kristieša identifikācija ir šie vārdi, ko pateica Jēzus: “Šīs zīmes sekos tiem, kas tic.” Nu, kā jūs varat saukt sevi par ticīgiem cilvēkiem un noliegt šos vārdus? Kā jūs varat saukt sevi par ticīgajiem un noliegt jebko no šī Vārda? Saprotat? Jūs nevarat tā darīt. Tu neesi ticīgais, tāpēc zīmes nevar sekot, jo tu ņem tikai to, kam tu gribi ticēt, bet pārējam no tā ļauj...tu tam netici. Bet tev ir jāpieņem tas viss kopā un jātic tam. Un, kad tu patiesi tici (nevis izliecies, bet patiesām tici), tad šīs zīmes seko tiem, kas tic.

73 Ak, vai jūs varat salīdzināt mūsdienu kristieti ar tiem senajiem kristiešiem? Kā tie mācekļi staigāja Gara spēkā, Svētā Gara virzīti, darīja to. Vienkārši gūsteknis, kā es vienvakar sludināju, Dieva Vārda un gribas gūsteknis; viņš nespēja pat kustēties, kamēr Dievs viņu neizkustināja. Vai tad jūs negribētu redzēt draudzi, kas celtos šādā veidā? Tas notiks; atgriezīsies atpakaļ. Tam ir jāatnāk. Tā tas ir. Tam ir... Es ticu, ka tas jau tuvojas.

74 Jo Vārds apliecināja, identificēja Viņu, kas Viņš bija; un tas pats Vārds identificē mūs. Saprotat? “Ja cilvēks Mani mīl, viņš tur Manus baušļus. Bet, ja viņš saka, ka viņš Mani mīl, bet Manus baušļus neievēro (tas ir, tos visus), tad viņš ir melis, viņā nav patiesības.”

75 Tu saki: “Nu, es neticu visam...” Nu, tad tas...tu vienkārši esi neticīgs, tas arī viss. Ja tā saka Bībele, tad tā ir taisnība, jautājums ir izšķirts uz mūžīgiem laikiem. Tas, ko saka Bībele, ir patiesība.

76 Ievērojiet, kur Viņš pateica mums: “Ja jūs paliekat Manī un Mans Vārds jūsos...” Jāņa Evaņģēlijs 15. nodaļa: “Ja jūs paliekat Manī...” Saprotiet, ticēt Viņam. “Ja paliekat Manī un Mans Vārds paliek jūsos, tad prasiet, ko gribat.”

77 Lūk, saprotiet, Viņš zināja, kas Viņš ir, tāpēc Viņam bija ticība. Ticība varēja darboties, kad Viņš zināja, kas Viņš ir. Un tā: “Ja jūs paliekat Manī un Mans Vārds jūsos,” tad jūs zināt, kas jūs esat. “Prasiet, ko vēlaties, tas jums tiks dots.”

78 Vai tad nebūtu brīnišķīgi, ja šovakar ikviens atnāktu uz šo lūgšanu rindu, sacīdams: “Es esmu kristietis. Man nav nosodījuma. Es...es zinu, ka mana sirds mani nenosoda. Kaut kas man saka, ka šovakar manas ciešanas beigsies.” Tieši tas jums notiks. Jūs no šejienes ar kaut ko aiziesiet. Nav nozīmes, cik lielas ir jūsu emocijas, cik daudz jūs darāt, tas nedarbosies, kamēr šī pilnīgā ticība nebūs izpaudusies un identificējusies tevī kā būtība. Un, kad tā tur būs, tad nekas tevi no tā neizkustinās.

79 Ja tev būtu vēzis, un vakar ārsts būtu tev pateicis, ka tu nedzīvosi līdz pirmdienai (visa tava sirds, visa elpošanas sistēma būtu sagrauta, vēzis būtu tevi visu saēdis, tavas asinis būtu pilnībā kļuvušas par vēzi, lai kas tur arī nebūtu), bet kaut kas atnāktu ar šīs īstenās ticības būtību, pilnīga ticība tiktu padarīta par būtību tevī, tad tu smietos tam ārstam sejā.

80 Jūs būtu kā vecais Elija, kurš soļoja šurpu turpu tā elka priekšā un sacīja: “Kāpēc jūs nesaucat nedaudz skaļāk? Varbūt viņš ir aizņemts.” Viņš zināja, ko viņš darīs, jo Dievs bija pateicis viņam, kas notiks. Viņš sacīja: “Lai tas dievs, kas atbild ar uguni, ir Dievs.”

81 Viņi sacīja: “Mēs pieņemsim šo piedāvājumu.” Un viņi uzlēja ūdeni uz altāriem. Un viņi graizīja sevi, un viņi darīja visu iespējamo, un viņi sauca: “Ak, Baal! Ak, Baal! Atbildi!”

82 Elija bija tik mierīgs, cik vien ir iespējams. Viņš sacīja: “Sauciet nedaudz skaļāk,” sacīja, “varbūt viņš ir aizņemts. Varbūt viņš ir devies makšķerēt. Varbūt viņš dara kaut ko citu, saprotiet. Viņš kaut kur ir izgājis.” Viņi vienkārši... Vienkārši smējās par viņiem, jo viņš zināja, ka tas notiks.

83 Ak, pavērojiet, kad viņš visu bija sakārtojis, viņš tur iznāca un sacīja: “Tas Kungs, Ābrahāma, Īzāka un Israēla Dievs!” Viņš neizmantoja viņa vārdu *Jēkabs*, “krāpnieks”. Viņš nosauca viņu par *Israēlu*, par “Dieva valdnieku”.

84 “Tas Kungs, Ābrahāma, Īzāka un tā valdnieka (Jēkaba) Dievs, lai šodien kļūst zināms, ka es esmu Tavš kalps un es to nedarīju pēc savas vēlēšanās, ne pēc savas iedomas, bet es darīju to pēc Tavas pavēles, pēc Tavas gribas; Tu man teici, ko darīt. Tu parādīji man šīs lietas, kas šeit notiks.

Lūk, es esmu izlējis ūdeni uz altāra. To visu es esmu izdarījis saskaņā ar Tavu pavēli. Un tā, lai tas kļūst zināms!” Un, kad viņš to pateica, no debesīm nonāca uguns. Viņš bija tik ļoti pārliecināts, ka tā nonāks, jo viņam bija būtība. Kāpēc? Tā teica Vārds.

85 Lūk, šī pati Bībele ir tas pats Dieva Vārds. Un, kad tu vari pieņemt būtību (tā ir pilnīga ticība), būtību, ka šis apsolījums, ko Dievs ir devis, ir *tavs*.

86 “Kā tu jūties, brāli Branham, kad tu stāvi tur un redzi cilvēkus, kas nāk ar dažādām valodām un tamlīdzīgi? Vai tev ir bail?” It nemaz. It nemaz. Tā pateica Viņš! Es vēl nekad neesmu baidījies, jo Viņš man tā teica, un es ticu, ka tā ir patiesība.

87 Ja šovakar Viņš pateiktu man, lai es rīt no rīta dodos uz prezidentu kapsētu un augšāmceļu Džordžu Vašingtonu, es ielūgtu visu pasauli: “Atnāciet un paskatieties, kā tas notiks.” Es teiktu: “Atvediet ikvienu... Sadabūjiet ikvienu kritiķi, ko vien varat, un nostādiet tos apkārt, jūs redzēsiet Dieva godību. Nolieciet to krēslu šeit, kur varēsiet apsēsties un mazliet atpūsties; jau pēc brītiņa viņš būs šeit, tiklīdz es pasaukšu.”

88 Tajā vakarā, kad tas mazais puisēns Somijā, precīzāk, todien, gulēja tur miris, bija gulējis tur jau pusstundu, sadragāts, no acīm, deguna un ausīm viņam tecēja asinis; viņa kājiņas mazajās zeķubiksītēs bija salauztas, viņa pēdas bija izlīdušas pa zeķubikšu galiem, viņa korpīšu tur nebija. Es paskatījos un nodomāju: “Tam vajadzētu būt tam zēnam.” Es teicu: “Nu, paskatīsimies uz Bībeles vāka, brāli Mūr.”

89 Tur bija brālis Lindsejs; brālis Mūrs tur ieskatījās: “Un notiks: TĀ SAKA TAS KUNGS,” ak vai, “tur būs zeme, kur aug daudz mūzzaļo koku. Tur būs ļoti daudz akmeņu. Mazs zēns ar īsi apcirptiem matiem, viņa biksītes šādi sapogātas, un viņa kājas...ar augstu savilkām zeķubiksēm. Viņam būs brūnas acis; tās būs aizgriezušās. Viņš būs nogalināts autoavārijā. Bet tu uzliksi viņam rokas, un viņš atdzīvosies.”

90 Tur nu tas bija, tur pierakstīts. Tur nu viņš gulēja, āmen, vienkārši gaidīdams Vārdu. Es teicu: “Ja šis zēns pēc pāris minūtēm nebūs dzīvs, tad es esmu viltus pravietis, patrieciet mani no Somijas. Bet, ja viņš atdzīvosies, tad krītiēt ar seju pie zemes un nožēlojiet grēkus.”

91 Es teicu: “Nāve, tu nevari viņu noturēt.” Es pasaucu viņa garu saskaņā ar Dieva Vārdu “Jēzus Kristus Vārda”, un viņš uzlēca kājās. Pareizi! Saprotat? Ak vai! Ticība, saprotiet, pārņēma kontroli. Dievs tā pateica, te nu tas ir!

92 Lūk, tas ir Dievs, kas runā caur vīziju šajā dienā. Bet lūk: ja šī vīzija būtu pretrunā ar Šo, tā būtu nepareiza; Šis te ir vairāk nekā vīzija. Ja kāda vīzija ir pretrunā ar Vārdu, tad atstājiet to; tā nav no Dieva, Dievs nav pretrunā ar Savu Vārdu.

Tāpēc, ja šis Vārds kaut ko tev pateica, tad tev var būt tāda pati pārliecība, ka tas notiks. Nav nekā... Ja tas saka: “Viņi uzlikks rokas slimajiem, un tie izveseļosies,” nu, brāli, ja ticība, tā pilnīgā ticība to satver, tu...kad tu izietu cauri šai lūgšanu rindai, tu lēkātu un gaviļētu, līdz tu...kad tu aiziesi no tās: “Ar to ir cauri!” Ar to ir cauri! Viss ir beidzies, tas ir beidzies! Ja tev sirdī būtu kāds lūgums un tu ticētu, ka tad, kad par to tika veikta tā lūgšana, uz to tiks saņemta atbilde, tad tur vairs nav nekādu diskusiju, tieši tas arī notiks; kā tai sievietei ar asiņošanu.

93 Jēzum bija pilnīga ticība. Viņam tā bija, un tā atnāca, jo Viņš bija Vārds. Un jūs kļūstat par Vārdu; jūs kļūstat par Vārdu, kad jūs pieņemat Vārdu. “Ja jūs paliekat Manī un Mani vārdi jūsos. Mani vārdi, kas...” (*šis Vārds*) ...“paliks jūsos, tad prasiet, ko vēlaties, un tas jums notiks.” Saprotat? “Ja jūs teiksiet šim kalnam: 'Kusties,' un nešaubīsieties, bet ticēsiet tam, ko esat sacījuši, tad jūs saņemsiet to, ko sacījāt. Kad jūs lūdzat, ticiet, ka jūs saņemat to, ko lūdzat, un jūs to saņemsiet; tas jums tiks dots.” Laiks, attālums, nekas to nekad neizmainīs. Tu zini, ka tas ir paveikts. Ar to jau ir...jau ir cauri.

94 Un tā, skatieties! Lūk, Viņš pateica mums: “Ja jūs paliksiet Manī un Mani vārdi jūsos,” tas ir Jāņa Evaņģēlijs, “tad varat prasīt, ko vien vēlaties, un tas jums notiks.” Tātad, atpazīsti savu pozīciju Rakstos kā ticīgais. Saprotiet, tev ir jāatzīst sava pozīcija, tāpat kā Viņš atpazīna Savu

pozīciju.

95 “Vai tad nav rakstīts, ka nāks Kristus, un tas viss, ko Kristus darīs?” Viņš sacīja Kleopam un pārējiem tajā rītā: “Vai tad nav rakstīts Rakstos, ka viņiem būs...ka Viņam ir jācieš un pēc tam jātiek nonāvētam un augšāmceltam trešajā dienā?” Viņš sacīja: “Kāpēc jūs esat tik lēni uz saprašanu?”

96 Un viņi nodomāja: “Ak, šis cilvēks runā nedaudz citādāk nekā citi cilvēki.” Kad viņi nokļuva tajā viesnīcā, viņi saprata, ka tas bija Viņš. Redziet, Viņš bija apslēpts viņu acīm. Redziet, viņi saprata, ka Viņš turpināja balstīties uz Rakstiem, un viņi saprata, ka tas bija Viņš.

97 Lūk, jums ir jātic tam, ko jūs prasāt. Ja tu esi ticīgais, atpazīsti sevi kā ticīgo. Atpazīsti, ka tas viss ir domāts tev.

98 Ja tavā dzīvē ir kāds nosodījums, vispirms izlabo to. Saprotat? Ja tev ir nosodījums tavā... Es...vai arī Orals Roberts un vēl ducis citu cilvēku, kuriem ir ticība, varētu atnākt šurp un palūgt par tevi, un šurpu turpu palēkāt, un izliet uz tevis litriem eļļas, tas joprojām...tas nekustēs ne no vietas. Tā tas ir.

99 Kas notiek ar to pēc Orala Roberta sanāksmēm? Es uztveru to lūgšanu rindā. Jūs dzirdat, kā Viņš saka: “Par tevi jau bija aizlūguši. Kāds vīrietis ar tumšiem matiem, tāds liels puisis ar lielu žokli.” Tas ir Orals Roberts. Saprotat? “Un tas bija *tādā* pilsētā; notika *tas un tas*.”

100 “Jā, pareizi.” Saprotat?

101 “Par tevi aizlūdza *tāds un tāds* cilvēks.” Saprotiet, *tādā* veidā. “Bet te nu tas ir. Lūk, kāda ir tava problēma.” Saprotat? “Ej un izlabo to. Ej uz turieni un atzīsties tajā grēkā savam vīram, savai sievai. Ej un izdari *to*.” Tev nebūs no tā nekāda labuma, lai kas par tevi palūgtu, kamēr tu to nesakārtosi. Tavā sirdī ir nosodījums, un Dievs nenāks tajā nosodītajā sirdī. Saprotat? Dievs nemājo *tādā* vietā; tev tas ir jāizlabo. Tad, kad tu to izdarīsi, tev ir jābūt ticībai. Ja viss ir kārtībā, tev ir jābūt ticībai un jātic tam. Nebaidies.

102 Ījaba grāmatā, tur ir teikts: “Ījabs baidījās.” Un tas, no kā viņš baidījās, patiešām notika. Kas to izraisīja? Viņa bailes. Tieši tas lika tam notikt. Viņa ticība būtu viņu no tā pasargājusi, bet viņa bailes atveda viņu...atveda to pie viņa. Viņš baidījās, ka tas notiks, un tas patiešām notika. Lūk, ja būtu...ja viņš būtu zinājis, ka tas nenotiks, tas nebūtu noticis. Vai saprotat, ko es gribu pateikt?

103 Ja, ejot cauri lūgšanu rindai, tu baidies: “Varbūt man vienkārši nav pietiekami daudz ticības,” tas nekad nenotiks, neuztraucies. Saprotat? Bet, ja tu zini, ka tas notiks, tas notiks. Saprotat? Saprotiet, tā ir kaut kā būtība. Ījabam bija bailes, ka tas viss varētu ar viņu notikt, un tas notika. Ja tev ir bailes, ka tava slimība tevi pametīs...tas ir, tevi nepametīs, tā nepametīs. Bet, ja tev ir ticība, tad tas notiks.

104 Pajautājiet jebkuram ārstam. Pirmā lieta, ko viņš centīsies tev izdarīt, ir panākt, lai tev ir pašāvība uz tām zālēm, ko viņš tev dod. Ja tu neuzticies tam, tad labāk liec to mierā. Saprotat? Protams! Kas notiek tad? Tā ir ticība, kas veic dziedināšanu; to vienmēr dara tieši ticība.

105 Pēteris, viņš visu darīja pareizi, līdz viņš nobijās. Vārds pateica viņam, ka viņš var staigāt pa ūdeni. Sākumā viņš bija nobijies, viņš domāja, ka tas ir spoks, un viņš teica: “Kungs, ja tas esi Tu, tad liec man iet pie Tevis pa ūdeni.”

106 Sacīja: “Nāc!” Lūk, tas ir tieši tāpat kā Jēkaba 5:14, tāpat kā Marka 16. nodaļā; to pateica tas pats Dievs, sacīja: “Nāc!” Un tā viņš sāka iet. Viss bija labi, viņš izkāpa no kuģa, sāka iet uz...

107 Tur Jūrā bija vētra, jūs zināt; spēcīga, viņi ar baltām galotnēm, lielāki par šiem pakalniem, kas ir te apkārt, putas uz to virsotnēm; drausmīgi, varbūt piecpadsmit, divdesmit pēdu augstas putas, tās baltās virsotnes ārdījās. Un tas bija kaut kas drausmīgs, jo viņš pajautāja: “Ja tas esi Tu, Kungs...” Saprotiet, Viņš izskatījās kā...tas viņiem izskatījās kā ēna vai gars. Viņš sacīja: “Ja tas esi Tu, tad liec man iet pie Tevis pa ūdeni.”

108 Jēzus sacīja: “Nāc.”

109 Un viņš spēra soli lejup, teica: “Tas ir Kungs, es vienkārši iešu.” Bet, kad viņš pievērsa savu skatienu viņiem, viņš nobijās. Kas viņam ienāca prātā? Pirmkārt, viņš... “Es iešu, jo Vārds man teica, lai es eju.” Un pēc tam viņš paskatījās uz savu...nu, viņš paskatījās uz saviem simptomiem; viņš paskatījās turp un ieraudzīja, cik lieli ir tie viņi, un viņš nobijās; un, kad viņš nobijās, viņš sāka grimt. Saprotat? Tas, no kā viņš baidījās, notika! Tas, kam viņš ticēja, notika! Kad viņš ticēja, ka viņš var staigāt, viņš staigāja; kad viņš ticēja. Kad viņš nobijās savā ticībā, tad viņa būtība viņu atstāja. Saprotat? Viņš joprojām apliecināja savu ticību, bet viņam nebija būtības. Ja viņam būtu bijusi pilnīga ticība, būtība būtu pārgājusi pāri tām baltajām virsotnēm un būtu aizgājusi līdz Viņam, saprotiet. Saprotat? Bet viņam tās nebija. Viņš domāja, ka viņam ir. Sākumā viņam tā bija, viņš uzreiz bija gatavs uzdrošināties: “Nu, Kungs man teica, lai es to daru; tas notiks.” Un viņš vienkārši izkāpa no laivas un devās. Viņš pat nedomāja par tiem viņiem, cik ļoti tie bija pretrunā. Tas viņam pat prātā nenāca.

110 Lūk, kad jūs sākat domāt: “Nu, pagaidi. Un, zini, es tik ilgi esmu slimojis, ka es...” Apstājies! Tikpat labi vari iet atpakaļ uz laivu. Saprotat? Saprotat? Bet, kad tu pārstāj par to domāt...

111 “Ābrahāms neņēma vērā savu...ka viņa ķermenis ir miris, ne arī pamirušo Sāras mātes klēpi.” Viņš par to nedomāja, pat neapsvēra to. Viņš pat necentās to kaut kā izprast. Viņš vispār to neņēma vērā; viņš ņēma vērā tikai to, ko pateica Dievs, un devās uz priekšu. Kamēr vien Pēteris tā darīja, viņš gāja.

112 Bet Jēzus dzīvoja pasaulē, par kuru neviens neko nezināja; Viņš bija dīvaina persona. Viņš dzīvoja pilnīgas ticības pilnīgam Dievam pasaulē, kurā Viņš atradās. Ja mēs dzīvotu pilnīgā kristieša ticībā tam, kas mēs esam, mēs pasaulei būtu noslēpumaini; cilvēki tevi nesaprastu. Tu staigātu Garā. Tu darītu to, ko teiktu Gars. To, ko Viņš aizliegtu, tu nedarītu. Tad cilvēki sāktu runāt...viņi...tu viņiem būtu noslēpumaina persona.

113 Tā tas ir ar visiem ticīgajiem, viņi ir mistiķi. Cilvēki to nesaprot, jo viņi dzīvo savā pasaulē. Jēzus dzīvoja pasaulē, kam neviens cits nevarēja pieskarties. Mācekļi nespēja Viņu saprast. Kad Viņš runāja ar viņiem, viņi *to* teica; un tad viņi teica: “Nu, Tu runā mīklās! Mēs...mēs to nesaprotam. Kā tas var būt?” Saprotiet, viņi nebija tajā pasaulē, kurā dzīvoja Viņš. Saprotiet, viņi nevarēja Viņu saprast; neviens nevarēja Viņu saprast.

114 Un tāpēc, kad cilvēks dzīvo ticībā un staigā ticībā, es ar to domāju ticības būtību, viņš ir izolēts no visas pasaules un kļūst par jaunu radījumu Kristū. Lūk, tagad jūs ieejat Līgavas materiālā. Saprotat? Saprotat? Saprotat? Tagad jūs ieejat aizraušanas stāvoklī. Tas attiecas uz ikvienu no mums, ne tikai uz mācītāju, diakoniem, pilnvarotajiem; tas attiecas uz parastajiem draudzes locekļiem, ikviens indivīds pasaulē staigā vienatnē ar Dievu. Jūs esat kristīti šajā Valstībā, un tur nav neviena cita, tikai tu un Dievs. Saprotat? Viņš dod rīkojumus, un tu tos īsteno. Lai ko Viņš teiktu, tur nav pat šaubu ēnas; tu ej tik uz priekšu. Ja Tas Kungs pasaka *to*, tad neviens pasaulē nevar tevi no tā atrunāt; tu ej tālāk, neskatoties ne uz ko. Tagad tu ienāc pilnīgā ticībā, pilnīgā pilnībā, kas nevar ciest neveiksmi. *Tāda* ticība nekad necieš neveiksmi. Jā, ar Savu pilnīgo ticību Viņš bija viņiem mistiķis; un tāpat tagad ir ar tiem, kam ir pilnīga ticība, viņi ir mistiķi pārējiem.

115 Mēs tiekam mācīti “stāties pretī velnam, un viņš bēgs no mums”. Lūk, *stāties* pretī nozīmē vienkārši “atraidīt viņu”; vienkārši *nepadoties* viņam, tas ir, vienkārši “pagriezt tam muguru”. Dievs ir kaut ko pateicis; nav nozīmes, ko viņš censtos tev iestāstīt, pat neklausies viņā. Tev ir...tavas ausis ir kurlas jebkam citam, izņemot to, ko saka Gars. Saprotat? “Tam, kam ir auss (kas klausās), tas lai saprot, ko Gars saka draudzēm”; tas, kam ir spēja sadzirdēt, kas uztver, ko Gars saka draudzēm. Saprotat?

116 Tas, ko saka sātans: “Nu, es taču nevaru...” Tam nav nekāda sakara ar... “Nu, ja tu mācīsi *to*, tad konfesijas izlik...” Tam nav nekāda sakara ar to; viņš dodas uz priekšu, it kā nekas nebūtu noticis.

117 “Kam ir ausis, lai dzird, ko Gars saka draudzēm.” Jūs zināt, ka Bībelē tas tiek runāts visu laiku. “Tam, kam ir ticība. Tam, kam ir ausis dzirdēt, tas lai dzird.” Saprotat? “Kam ir gudrība, tas

lai saskaita zvēra skaitļus.” Visas šīs dažādās lietas. “Kam tas ir, tas lai pasaka pārējiem, lai arī viņiem būtu.”

118 Un tas ir caur ticību, par kuru mēs runājam šobrīd, ticību, kurai tev ir jābūt, to pilnīgo ticību; to ticību, kas saka: “Jā.” Nekas nevar pateikt: “Nē,” kad Dievs saka: “Jā.” Saprotat? Kad Viņš saka: “Jā,” tas nozīmē: “Jā!” Un nekas cits tev to nekad neatņems.

119 Ar Savu pilnīgo ticību Viņš bija ļoti dīvains. Un velns pārāk ilgi Viņa tuvumā neuzturējās. Mēs runājam par to šīrīta nodarbībā. Kad viņš atnāca ar to lielo intelektuālas saprašanas maldināšanu, kad viņš atnāca, viņš mēģināja apmuļķot Jēzu, bet izrādījās, ka viņš uzdūrās desmit tūkstoš voltu līnijai: tas momentā atmeta viņu atpakaļ. Tieši tā. Viņš teica: “Ir rakstīts: 'Ne no maizes vien dzīvos cilvēks!’” Fjū! Viņš saņēma triecienu.

Nākamajā reizē viņš pienāca nedaudz maigāk, kad viņš sacīja: “Lūk, Tu esi liels cilvēks, Tu vari Sevi šeit noreklamēt, būt kaut kas.”

120 Sacīja: “Atkāpies no Manis, sātan!” Ak vai, lūk, ko viņš satika! Un: “Tev nebūs kārdināt To Kungu, savu Dievu.” Redziet, Viņš pierādīja sātanam, ka Viņš ir Tas Kungs Dievs. “Jo ir rakstīts: 'Tev nebūs kārdināt...’”

121 Lūk, ja sātans nezinātu, ka tas bija Tas Kungs Dievs, viņš būtu teicis: “Brītiņu pagaidi, Tu neesi tā persona.” Bet viņš zināja, ka ir labāk par to ar Jēzu nediskutēt.

122 Viņš zināja, uz kā Viņš stāv. Viņš teica: “Tev nebūs kārdināt To Kungu, savu Dievu.” Un tieši tas Viņš bija. Un sātans zināja, ka viņš nevar pret to iebilst, jo Jēzus darbi jau bija pierādījuši, ka Viņš bija Tas Kungs, tavs Dievs.

123 Ievērojiet vēl kaut ko. Pilnīga ticība kontrolē visus apstākļus. Pilnīga ticība pārvalda visus apstākļus. Nav svarīgi, kas tas ir, tā pārvalda to. Lūk, vienkārši paskatieties! Kad jūs kaut kam ticat, kaut ko darāt un jums ir ticība tam, ko jūs darāt; neatkarīgi no tā, kādi ir apstākļi, tam ar to nav nekāda sakara. Redziet, tā pārvalda tos apstākļus. Ja tas ir slimnieka istabā un Tas Kungs ir atklājis, ka notiks kaut kas konkrēts, vienkārši saki to un dodies uz priekšu.

124 “Ak, vai tad...?” Pat neuzdod nekādus jautājumus. Tas jau ir pabeigts; vienkārši turpini iet. Saprotat? Tā kontrolē visus apstākļus. “Nu, ja tu izdarīsi to, tad *tāds un tāds* izdarīs...” Tas...saprotiet, tas jau tiek kontrolēts. Saprotat?

125 Ticība tic, ka Dievs to izdarīs. “Es nezinu, kā Viņš to izdarīs, bet Viņš to izdarīs jebkurā gadījumā.” Saprotat? Tā kontrolē visus apstākļus.

126 Un ticība un mīlestība ir savstarpēji saistītas, jo jums nevar būt ticības, ja jums nav mīlestības, jo jūsu ticība ir ticība Dievam, kas ir pati mīlestības būtība. Ticība un mīlestība darbojas kopā.

127 Lūk, gluži kā jauns pāris. Paņemiet jaunu vīrieti un jaunu sievieti, un viņi mīl...viņi iemīlas viens otru. Un, laikiem ejot, viņi sāk viens otru iepazīt vairāk, viņu sirdis sāk pukstēt kā viena. Saprotat? Viņi...viņi...kaut arī viņi vēl nav vīrs un sieva, viņu mīlestība saista viņus kopā, un viņiem ir pašāvēība vienam uz otru. Lūk, ja viņi patiešām mīl viens otru, patiešām mīl, un tu zini, ka tā meitene mīl tevi, un viņa zina, ka tu mīli viņu, jums ir pašāvēība (ticība vienam uz otru), ja jums ir ticība vienam uz otru; ja tas nav tā, tad labāk nevajag viņu precēt. Saprotat?

128 Ņemiet vērā, ka jums ir jābūt ticībai. Un atdaliel viņus, aizvediet vienu uz pašiem dienvidiem un otru uz pašiem ziemeļiem, tā mīlestība vienam pret otru joprojām pulsē, lai kur arī viņi atrastos. Viņi ir tik uzticīgi viens otram, cik vien var, jo viņi mīl viens otru. Un, ja tu mīli To Kungu ne tikai tādēļ, lai nenonāktu ellē, bet tu mīli To Kungu, tad tev ir ticība Dievam, saprotiet, ja tu Viņu mīli.

129 Kā kāda jauna meitene...tas notika šeit, Luisvilā, ne pārāk sen. Kāda sieviete, viņa bija...viņa bija kristiete jau daudzus gadus, un viņas vīrs bija tikko...iemīlējās, viņa iemīlējās tajā cilvēkā. Viņš bija kļuvis par kristieti pirms pāris gadiem. Un tā viņi apprecējās, viņi mīlēja viens otru un uzticējās

viens otram, un viņi apprecējās. Un tā sieviete sacīja tam vīrietim, teica: “Vīrs, tev droši vien ir grūti, tu esi tikai jauns kristietis. Tu esi tik daudz kam izgājis cauri.” Dzeršana, lūk, kas tas bija. Teica: “Tev tik daudz kas ir bijis jāpārdzīvo.” Un teica: “Es zinu, ka tev noteikti ir ļoti smagi kārdinājumi.” Un teica: “Es gribu, lai tu zinātu vienu lietu. Lūk, ja tev gadītos pakrist, ja tev gadītos krist kārdinājumā un tas tevi uzvarētu, nevairies no mājām, nāc atpakaļ. Uzreiz nāc uz šejieni atpakaļ, jo es...es būšu šeit un gaidīšu tevi, un es tev palīdzēšu atkal būt lūgšanā, līdz tu iegūsi uzvaru. Es palikšu ar tevi, jo, kad es tevi apprecēju, es tevi apprecēju, jo es tevi mīlēju. Un, lai kāds tu nebūtu, es joprojām tevi mīlu.”

130 Pēc dažām dienām viņš pusdienoja ar saviem biedriem katlumājā, viņš pastāstīja par to viņiem, sacīja: “Nu, kā gan cilvēks varētu izdarīt kaut ko ļaunu, ja kāds viņu tik ļoti mīl?” Saprotat?

131 Te nu tas ir. Kā gan jūs varētu pārkāpt tādu uzticēšanos?

132 Un, kad mēs bijām grēcinieki, atsvešināti, bez Dieva, pasaulē, tajos netīrajos dubļos, kā es stāstīju šorīt, Dievs atnāca pie mums! Dievs meklēja tevi, tu nemeklēji Dievu. “Neviens nevar nākt pie Manis, ja vien Tēvs sākumā viņu nepievilks.” Un Dievs nonāca lejā tajos dubļos, kuros bijāt jūs, un atrada jūs, un izvilka jūs ārā! Tam vajadzētu radīt pilnīgu mīlestību. Paskatieties, kas jūs bijāt, un paskatieties, kas jūs esat tagad. Kas to izdarīja? Kāds, kas tevi mīl! Vai tādā gadījumā tu nevari ticēt tam, ko Viņš tev ir apsolījis? Īsta, neviltota mīlestība radīs paļaušanos uz Viņa Vārdu.

133 Viņš satvēra mani, kad es biju nekas. Es joprojām esmu nekas, bet es esmu Viņa rokā. Saprotiet, Viņš satvēra mani. Un Viņš mani mīlēja, kad es biju nemīlams. Viņš mīlēja tevi, kad tu biji nemīlams, bet Viņš izmainīja tevi. Tieši tā, kā toreiz savā liecībā teica tā tumšādainā māsa, viņa teica: “Es...es neesmu tāda, kādai man vajadzētu būt, un es neesmu tāda, kāda es vēlos būt, tomēr es neesmu tāda, kāda es biju!” Viņa zināja, ka viņa ir no kaut kurienes atnākusi, ka kaut kas ir noticis. Un tieši tā tas ir. Ja Dievs, kad es biju atsvešināts no Viņa, tik ļoti mani mīlēja, ka noliecās, lai mani aizsniegtu, un paņēma mani, tas man dod paļaušanos, ka Viņš vēlas mani lietot. Viņam ir kāds mērķis, kāpēc Viņš to dara. Viņš manī ir kaut ko saskatījis. Viņš kaut ko ir saskatījis tevī. Viņam bija iemesls tevi izglābt, paskatieties uz tiem cilvēkiem, kas šodien nav glābti. Paskatieties uz tiem miljoniem, kurus Viņš būtu varējis paņemt tavā vietā, bet Viņš paņēma tevi. Āmen! Neviena nevar ieņemt tavu vietu. Āmen! Tu esi Dieva saimniecībā. Neviena to nevar izdarīt. Tā ir Viņa mīlestība pret tevi.

134 Vai tad tu negribētu atbildēt Viņam ar savu mīlestību? Un tās ir mīlošas attiecības. Lai arī kāda būtu situācija, tās apstākļus kontrolē tā mīlestība, kas rada ticību: proti, Dievs mīl tevi un tu mīli Dievu, un jūs mīlat viens otru, un tas rada ticību. Labi. Tad nav iespējams, ka tā neradītu tieši to, ko Dievs apsolīja, ka tā darīs.

135 Un tā, skatieties! Pilnīga ticība ir tīra, tikpat tīra kā mīlestība. Saprotat? Lūk, kad tu mīli kādu un tev ir...tu mīli savu vīru vai tu mīli savu sievu. Lūk, nav nepieciešams, lai kāds teiktu tev, lai “tu to nedari”; tāpēc ka tu mīli, un tu zini, ka tas tā ir.

136 Nu, ja jūs pajautātu: “Kā tad tu vari pierādīt, ka tu mīli?”

137 “Ak, es pierādu ar to, kā es ar viņu dzīvoju.” Saprotat? “Es esmu patiesa, godīga sieva. Es esmu uzticīgs, godīgs vīrs, un tas pierāda man, ka es...ka es mīlu savu sievu; vai ka es mīlu savu vīru.” Redziet, jūsu dzīve pierāda, kas jūs esat. Tāpat ir arī ar kristietību. Saprotat? Tava ticība, jums ir paļaušanās vienam uz otru; tā ir tīra. Un ir kaut kas īsts, ko tu nevari parādīt kādam citam, tomēr tev tas ir, un tavas darbības to pierāda.

138 Un, kad tev ir tīra, neaptraipīta ticība, tāpat kā tava mīlestība pret savu pavadoni, tad tu pierādi to ar savu rīcību. Tu vairs nesūdzies, tu zini, ka tas ir paveikts, tu vienkārši turpini iet uz priekšu. Nav svarīgi, kā viss izskatās, ko saka kāds cits, tu zini, kas ir noticis. Tu zini, ka tas ir paveikts; tāpat kā tu zini, ka tu mīli savu vīru, tāpat kā tu zini, ka mīli... Saprotiet, mīlestībai un ticībai ir jāiet kopā. Tās ir radnieciskas, tās mīl. Mīlestība rada ticību.

139 Kad sātans kārdina mūs, mums ir jāpretojas viņam ar pilnīgu ticību pilnīgam Vārdam, tāpat

kā to darīja Jēzus. Dieva Vārds ir pilnīgs. Mums ir jābūt pilnīgai ticībai šim pilnīgajam Vārdam un jāpretojas sātanam.

140 Tagad pasteigsimies, cik vien ātri varēsim.

141 Ar Viņa ticību Viņa Vārdam mēs...Viņš uzvar...mēs varam uzvarēt jebko: gan nāvi, gan elli un kapu. Mēs zinām, ka Dievs ir Dievs, tā pilnīgā ticība pilnīgajam Dieva Vārdam, Viņš uzvarēja visu, ar ko Viņš saskārās. Nāve nevarēja pat nostāvēt Viņa klātbūtnē. Slimība nevarēja nostāvēt Viņa klātbūtnē. No Viņa plūda tādas kā spēka upes, pastāvīgi, spēks izgāja no Viņa drēbēm. Tie cilvēki, kas gulēja Viņa ēnā, spēra soli, tikai ar pirkstu pieskārs Viņa drēbēm un tika dziedināti. Kad to izdarīja tā sieviete, tad visi gribēja pieskarties Viņa drēbēm, jo viņi redzēja, ka no Viņa pastāvīgi izplūst spēks, plūstot kā upes. Tur nu Viņš bija, staigāja, staigāja pilnīgas ticības pasaulē, jo Viņš bija Vārds.

142 Un tā: “Ja jūs paliksiet Manī,” caur Viņu, Viņš atnesa jums Vārdu, “un Mani Vārdi paliks jūsos,” tad staigāsit tieši tādā pašā veidā: no jums plūdīs spēks, Dieva svētības avotu upes vienkārši plūdīs uz cilvēkiem. Vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? Un tā nav izlikšanās, tu to neiztēlojies. Tas patiešām notiek, un tu to redzi. Ja tu tikai iztēlojies to, no tā nav nekāda labuma; bet, ja tas patiešām ir tur, tas patiešām ir noticis.

143 Tagad paskatieties! Redziet, caur to, kad Viņš stāvēja un sacīja: “Ja jūs sagrausiet šo ķermeni (šo tempļi), tad Es to atkal uzcelšu trīs dienās.” Kāpēc? Viņš bija tik ļoti pārliecināts, ka Viņš to izdarīs, jo Raksti teica, ka Viņš to izdarīs (Mesija): “Es neatstāšu Viņa dvēseli ellē un neļaušu Manam Svētajam redzēt trūdēšanu.” Praviētis, pie kura nāk Vārds, bija pateicis, ka tas notiks, un Viņš zināja, ka Viņš ir tas Cilvēks.

144 Un kad... Pats Jēzus teica: “Ticības lūgšana izglābs slimo,” vai arī, “viņi uzliks rokas slimajiem, un tie kļūs veseli.” Ja...

Jums ir jābūt tādai pašai pilnīgai pārliecībai, ka “tad, kad man tiks uzliktas rokas, es kļūšu vesels”, jo tā teica Viņš.

145 Viņš teica: “Sagraujiet šo ķermeni, un es to augšāmcelšu,” jo Viņš zināja, ka Viņš ir Mesija. “Es neļaušu Manam Svētajam redzēt trūdēšanu,” Viņš zināja, ka Viņš ir Tas Svētais. “Un Es neatstāšu Viņa dvēseli ellē,” Viņš neatstāja. Viņš zināja, ka Viņš to darīs. Viņam bija palāvība, ka Viņš ir nācis, lai uzvarētu gan nāvi, gan elli, sacīja: “Iznīciniet to, ja gribat, bet trīs dienās Es to atkal augšāmcelšu.” Ak vai! “Man ir vara atdot Savu dzīvību, un Man ir vara to atkal paņemt,” Viņš zināja, kas Viņš ir.

146 Tu esi kristietis. Tev ir tiesības uz visām izpiršanas svētībām, par kurām Jēzus nomira tevis dēļ. Tās visas ir tavas! Par to jau ir samaksāts; tev ir tikai jātic tam. Nevis jāiedomājas, bet jātic tam un jāzina, ka tās ir tavas un tās var tev piederēt. Ak, tā ir uzvaroša ticība, zināt! Jā.

147 Viņš jau iepriekš zināja, ka tas notiks. Viņš varēja paredzēt, ka tas notiks, jo Viņš zināja, ka tas notiks; un viss, ko Viņš paredzēja, piepildījās. Un tā, ievērojiet! Lai ko arī Viņš teica, Dievs respektēja to, ko Viņš pateica. Aizdomājieties par to! Lai ko arī Jēzus pateica, Dievs to īstenoja. Tātad Viņš zināja, ka Viņa vārdi ir Dieva vārdi. Lūk, skatieties! Tā pati Rakstu vieta atgriežas mūsos: “Ja tu pateiksi šim kalnam...” Ak vai! Es...es vienkārši ļāvu tam nedaudz iesūkties, saprotiet, jo mums būs lūgšanu rinda. Mēs atlaidīsim sanāksmi un lūgsimies par slimajiem, par tiem, kuri grib...kuriem ir jāiet.

148 Paskatieties! Viņš zināja, ka Viņš ir izpaticis Dievam. Viņš zināja, ka uz Viņa dzīves nav neviena traipa. Dievs jau bija liecinājis: “Šis ir Mans mīļotais Dēls, kurā Man ir labpatika; klausiet Viņu! Šis ir Mans mīļotais Dēls, kurā Man labpatīk mājot,” Viņa kristīšanas dienā. “Man labpatīk uztaisīt šeit Manu mājokli, Viņā nav vispār nekāda nosodījuma.”

149 Un tā, kad tas pats Dievs nāk pie tevis un Viņam labpatīk mājot tevī, labpatīk respektēt tavus vārdus, kāds ir tavs lēmums... Kāds bija Jozuas lēmums? “Saule, stāvi uz vietas!” Un tā tur stāvēja. Āmen! Protams! Kāds bija Mozus lēmums? Viņš turēja savu nūju virs upes *šādā* veidā un tad viņš

sauca, lai tā atveras. Un tā atvērās! Saprotiet, lai ko tu prasītu. “Un, ja tu sacīsi šim kalnam: “Kusties,” un nešaubīsies, saprotiet, savā sirdī, bet ticēsi, ka tas, ko tu esi pateicis, piepildīsies, tad tu saņemsi, ko tu saki.” Tas ieliek *tevi* atpakaļ Vārdā. Nu, tas nav vājpiens. Saprotat? Tas ieliek *tevi* atpakaļ. Es zinu, ka tas pāries pāri jūsu galvām, iespējams, saprotiet, jo tas nevar noenkuroties. Bet īsta, neviltota ticība uzreiz satver to.

150 Es esmu to redzējis, draugi. Šeit manā priekšā stāv atvērta Bībele. Es esmu redzējis, kā tas notiek, un es zinu, ka tā ir patiesība. Es zinu, Dievs debesīs zina, ka es varbūt nenodzīvošu, lai pabeigtu šo vēstījumu, bet es...es zinu, ka tas notika. Es pats esmu to redzējis. Es esmu liecinieks, kā šis Vārds ir piepildījies, tāpēc es zinu, ka tā ir patiesība: tu to pasaki un stāvi tur, un redzi, kā Radītājs tavu acu priekšā rada dzīvu radību; tu pakrati savu galvu un pabrīnies; un tad paskaties apkārt un redzi, kā Viņš rada vēl vienu, tieši tādu pašu, jo *tu* tā pateici; un pagriezies šādi un saki: “Vēl viena būs, lūk, tur,” un paskaties, un tur nu tā ir! Lūk, tā ir patiesība.

151 Ak, kur mums būtu jābūt? Tā ir pilnīga ticība. Nekādas vīzijas: “Vienkārši saki vārdu,” es neredzēju nevienu vāveri. Viņš pateica tikai *šo* Rakstu vietu, kas tas bija, un: “Izsaki to un nešaubies par to, bet tas, ko tu pateici, tas tur būs.” Un es turēju Dievu pie Viņa Vārda, un tā notika. Tā tas ir. Tas ir tikpat spēcīgi... Un, draugi, kā jūsu draudzes gans: tas ir tikpat spēcīgi kā tad, kad Jozua apturēja sauli; jo saule tur jau bija; tie elementi bija kustībā, un viņš apturēja to kustību. Bet šeit Viņš radīja kaut ko, kā tur nebija; Viņš radīja! Es esmu tik priecīgs, ka pazīstu Dievu, kas viendien var paņemt zemes putekļus bez nekā, un atkal atsaukt mani dzīvībā, tā pati ticība, pēc tam, kad es jau būšu guldīts kapā. Ak vai! Te nu tas ir.

Mana ticība uz Tevi raugās,

Tu, ak, Jērs no Golgātas.

152 Saki un nešaubieties, bet tici tam, ko tu esi pateicis, tu saņemsi to, ko tu esi pateicis. Saprotiet, ticiet, ka tas notiks!

153 Dāvids par Viņu runāja Psalmos. Un ar to Viņš ņēma Savu spēku un kalpoja citiem. Viņš nepaturēja to tikai Sev, bet Viņš kalpoja citiem ar to; tāpat Viņš glāba citus, pat līdz pēdējam, un to pašu Viņš var darīt arī tagad. Un Viņš apsolīja tādu pašu ticību tiem, kas tic Viņa Vārdam, Jāņa...kā Viņš teica Jāņa 14:12, Marka 16. nodaļā; un arī Marka 11:23, kuru mēs tikko izlasījām.

154 Tagad skatieties. Lūk, Viņš ir parādījies mums tādā pašā veidā, kā Viņš parādījās viņiem Vecajā Derībā, un tādā pašā veidā, kā Viņš darīja Jaunajā Derībā; un ar to pašu Vārdu ir parādījis to pašu Kristu. Un es jums apliecinu, ka Kristus ir Svētais Gars. Vārds *Kristus* nozīmē “tas, kurš ir svaidīts”; vienkārši svaidīts cilvēks, tas ir Kristus, svaidītais. Cik daudzi no jums zina, ka tā ir taisnība? Tāds ir tulkoj... Svaidītais – būs kāds cilvēks, kas būs svaidīts. Svaidīts ar ko? Apustuļu darbu 2. nodaļā Bībele saka, ka Jēzus no Nācāretes, Dieva apliecināts Vīrs, svaidīts ar Svēto Garu, staigāja un darīja lielus darbus un pārējo, saprotiet, ko Dievs izpauda, pierādīja, ka Viņš bija tajā Cilvēkā.

155 Un tagad mēs kļūstam svaidīti ar to pašu Garu, svaidīti mesijas, pēdējo dienu mesijas, lai atmirdzētu, parādot Jēzus Kristus augšāmcelsanu; lai parādītu, ka Viņš nav miris, bet Svētā Gara veidā Viņš ir Savos cilvēkos, virzās Savas līgavas vidū ar mīlestību pret viņu, pats ielejot Sevi viņā. Viņi kļūst par vienu Kāzu mielastam; un tās pašas zīmes, ko ir apsolījis tas pats Dievs tajā pašā Vārdā, parāda tās pašas Viņa izpausmes.

156 Mums nekas cits neatliek, ko darīt, kā tikai tam ticēt, un “ticēt tam” ir tā *būtība*, un tas rada pilnīgu ticību. Tikai padomājiet, cik...cik nejutīgi mēs esam; tikai padomājiet par to uz brītiņu.

157 Un tā, paskatīsimies. Vai Viņš nav darījis visu pareizi? Vai Viņš kādreiz mums ir pateicis kaut ko, kas nenotika tieši tā, kā Viņš teica? Vai Viņš nav to izdarījis, un vai tas lielais uguns stabs nav bijis mūsu vidū un nav izdarījis tieši to, ko Viņš apsolīja? Vai mēs neesam redzējuši to? Vai zinātne nefotografēja to pēc tam, kad bija paredzēts, kas notiks; devās tieši uz turieni, un mums pat ir tas laikrakstos un žurnālos, viņi to uzreiz publicēja un parādīja, kad jums tas tika pateikts vairākus

mēnešus pirms tā notikšanas? Vai Viņš nerīkojās tieši tā, kā Viņš rīkojās Vecajā Derībā un Jaunajā Derībā? Un Viņš ir tieši tāds pats! Tas pats Svētais Gars nāk un veic izšķiršanu; “un Dieva Vārds, kas ir dzīvāks un asāks par jebkuru divpusēji griezīgu zobenu, izšķir sirds domas un nodomus”. Vai tā nav taisnība? Vai tas nav tas pats Dievs? Lūk, būdams Tas pats, Viņš nav kāds svešinieks, kas atrodas kaut kur citur, Viņš ir šeit. Viņš ir šeit, dara to, lai radītu pilnīgu ticību. Es jūtu Viņu. Es zinu, ka šobrīd Viņš ir šeit. Es zinu, ka Viņa Gars ir šeit. Es zinu, ka Viņš zina visu. Āmen! Un es zinu, ka Viņš vēlas kaut ko darīt. Viņš nemitīgi kaut ko dara, lai radītu šo ticības pilnību cilvēkos.

158 Vai mēs iesoļosim mūžībā, kā tas bija Noasa dienās ar astoņām izglābtām dvēselēm? Vai mēs iziesim kā Lats ar trijām no Sodomas? Vai mēs atnāksim kā Jāņa Kristītāja dienās, ar sešiem ticīgajiem? Ticēsim, jo Viņa darbi ir pilnīgi! Tie ik dienas un pilnīgā veidā tiek izpausti mūsu priekšā, parādot, ka Viņš ir Vārds, Vārds! Ebrejiem 4. nodaļā ir teikts:

“... Dieva Vārds ir asāks par jebkuru abpusēji griezīgu zobenu...spēj izšķirt pat sirds domas un nodomus.”

159 Aizdomājieties par to! Dieva Vārds ir Tas, kas izšķir sirds nodomus. “Jo Dieva Vārds ir dzīvs un spēcīgs, un ir asāks par jebkuru divpusēji griezīgu zobenu, un spiežas dziļi iekšā, līdz kamēr pāršķir dvēseli un garu, locekļus un smadzenes, un ir domu un sirds prāta Izšķirējs.” Šis Vārds kļuvis par miesu! Aleluja! Šis Vārds darbojas cilvēciskā miesā caur fiziskām zīmēm, caur materiālām zīmēm, caur Bībeliskām zīmēm, pilnīgi, lai atnestu jūsos perfektu ticību perfektai aizraušanai.

160 Kāpēc mēs nevaram to ieraudzīt? Tas nav nekas mistisks; velns ir nolīcis jums priekšā visu iespējamo, lai mēģinātu noturēt, padarīt tevi...atturētu tevi no noticēšanas tam. Viņš ienāks sanāksmē un centīsies nomest tavā priekšā visu, ko vien varēs. Nokratiet to no sevis! Bībelē ir teikts: “Celies un sapurini sevi!” Ieknieb sev.

161 Viņa Gars ir šeit, Viņš tevi pazīst. Tev ir jādara tikai viena lieta, un tas ir – jātīc tam, jāpieņem tas. Viņš zina. Vai tu tam tici? Viņš zina, kas ir tevī, Viņš zina, kas tu esi, Viņš zina tavas vēlmes, Viņš zina tavas vajadzības.

162 Džim, vai tu tici, ka Viņš zina par to mazuli? Tu izmērīji temperatūru, pirms tu aizgāji, četrdesmit ar pusi. Vai tu tici, ka Viņš dziedinās viņu? Tas notika šodien, slimnieks; tas viņu atstās. Es tikko paskatījos turp un ieraudzīju viņus, ko viņi darīja, pirms viņi atstāja mājas. Lūk, tā ir taisnība.

163 Litlas kundze, vai tu tici, ka Dievs dos tev uzvaru pār to diabētu? Tev blakus sēž sieviete, viņa tevi nepazīst, bet Gars ir uz viņas. Viņa ir noraizējusies par mazu... Viņai ir bērns, kuram nepieciešama acu operācija vai kaut kas tamlīdzīgs. Viņa ir no Čikāgas. “Dzīvāks, spēcīgāks par abpusēji griezīgu zobenu, atpazīst...”. Kas tas ir? Vārds! Vai jūs tam ticat? Protams.

164 Turpat blakus rindā sēž kāda kundze, kurai tikko tika veikta acs operācija, ne pārāk veiksmīga. Bet tu...tu tam tici, viss būs...tev būs...viss būs labi. Vai tu tam tici? Labi. Viņa, viņa domā par to.

165 Pekenpo kundze, tas nav tev, tas ir šim mazdēlam, kas sēž šeit. Tu lūdzies par to, bet vai tu tici, ka Dievs darīs viņu veselu? Vai tu tici, ka Dievs var pateikt man, kas viņam kaiš? Ārsti to nezina, nē. Tā tas ir. Uztūkušas plaušas. Pareizi. Kaut kas nav kārtībā ar viņa asinīm. Pareizi. Viņi ir nedaudz neziņā, vai ļaut iet viņam uz skolu vai nē. “Dzīvāks, spēcīgāks par abpusēji griezīgu zobenu.”

166 Es redzu kādu sievieti, kura atvemj savu ēdienu. Viņa ir kaut kur ir...ļaujiet man atrast viņas seju. Jā, sēž tur, aizmugurē. Viņas vārds ir Lū Elēnas kundze. Viņa no visas sirds tic, ka šī kuņģa slimība viņu atstās. Āmen!

167 Turpat viņai pretī sēž kāda kundze, kura tieši tagad skatās uz mani, sēž uz malīņas; viņai ir brilles. Viņai ir artrīts. Tas ir tavā kreisajā rokā; tas bija, tagad vairs nav. Jā, ja jūs ticat!

168 Kā ar to mazuli, lūk, tur aizmugurē? Viņš ir no Ohaio, viņam acī ir vēzis. Vai jūs ticat, ka Dievs to dziedinās? Viņš to izdarīs, ticiet tam. Ešlenda, Ohaio! Tagad ticat, ka Dievs to dziedinās, Viņš to izdarīs. Kas tas ir? “Stiprāks, dzīvāks nekā jebkurš...”

169 Lūk, šeit sēž kāda kundze, kaut kas viņai uztriecās, viņai ir problēmas ar plecu. Tā tas ir. Vai pareizi? Labi, tici tam, un tas aizies. Saprotat? “Dieva Vārds, kas izšķir sirds domas un nodomus.”

170 Lūk, šajā ēkā nav lūgšanu kartiņu. Neviens nelūdza...neviens neizsniedza lūgšanu kartiņas. Šeit mēs tās neizmantojam, ja vien tas nav kārtības uzturēšanai. Vai jūs gribat, lai par jums aizlūdz? Cik daudzi vēlas, lai par viņiem aizlūdz, kamēr Vārds izpaužas caur miesu? Lai šī rinda šeit pieceļas un atnāk uz šejieni, sākumā tieši pa šo eju, tieši šeit, tie, kas grib, lai par viņiem aizlūdz. Vēlāk, pēc tam, es gribu, lai šī rinda, kas atrodas šeit, nāk aiz viņiem. Tad, kad viņi būs beiguši, lai nāk šī te rinda.

171 “Dzīvāks, spēcīgāks...” Vai to varētu izdarīt abpusēji griezīgs zobens? It nemaz! Bet Dieva Vārds var. Kāpēc? Tas ir Dieva Vārds. Nu, vai jūs tam ticat?

172 “*Tas lielais Ārsts.*” No kurienes ir tā māsa no Tenesī, māsa Angrena vai Dauninga? “Tas lielais Ārsts ir tuvumā.”

173 Es nekad to neaizmirsīšu, to vakaru Fort-Veinā, kad tā meitene no amišu jeb dankardu draudzes sēdēja tur un spēlēja “Tas lielais Ārsts ir tuvumā;” dzirdot, ka tika dziedināts tas mazais zēns, viņa pielēca kājās, Svētais Gars nonāca pār viņu, viņas skaistie mati nokrita pāri pleciem, bet klavieres neizlaida nevienu noti. “Tas lielais Ārsts ir tuvumā, tas līdzjūtīgais Jēzus.” Pārdabisks spēks kustināja tos klavieru taustiņus, spēlējams: “Tas lielais Ārsts ir tuvumā.”

174 Skatieties, ir... Vai tu tici? [Kāds saka: “...?...jā, es gribu ticēt.”–Tulk.] Tu gribi? Saprotat? Lūk, atcerieties, kad jūs ejat cauri... Lūk, ja jūs tam neticat, tad nenāciet, apsēdieties. Sakiet: “Es negrasos... Es tajā nešaubīšos. Es nāku, es ticu tam.” Kad es...

175 Bībelē ir teikts: “Šīs zīmes ies līdz ticīgajiem. Ja viņi uzliks rokas slimajiem, tie izveseļosies.” Tieši tā. Un tā, tas ir ar nosacījumu: “Ja jūs tam ticat.” Nu, es tam ticu. Dievs jums to ir pierādījis, es tam ticu. Vai saprotat? Viņš izpauž Savu Vārdu, lai parādītu, ka tas ir Viņa Vārds, Rakstu piepildījums, lai pierādītu, ka tas ir. Un tā, ticiet tam, kad jūs iesiet cauri. Vai jūs tā darīsiet? Un tad, kad es uzlikšu jums rokas...tieši tā ir pateikts Bībelē.

176 Brāli Nevil, vai tev šeit ir svaidāmā eļļa? Paņem to un nāc šeit uz otru pusi, vienkārši izpildīsim Rakstus. Nostājies šeit, šajā pusē, un svaidi katru cilvēku, kad viņi ies garām, un mēs aizlūgsim par viņiem. Un tā, lai es droši zinātu, ka ticības lūgšana tiks veikta par ikvienu no jums, lai visi, kas ir ticīgi, uzliet viens otram rokas. Vienkārši pastiepiet un savienojiet savas rokas viens uz otra. Lūk, kā mēs kaut ko uzzināsim pēc dažām minūtēm.

177 Es paskatīšos, cik tālu mana draudze ir pavirzījusies uz priekšu tajā, kam mēs ticam; paskatīšos, cik tālu ir pavirzījušies cilvēki, cik viņi ir gatavi paņemt to zobenu un doties uz frontes līniju, teikt: “Es izaicinu tevi, sātan! Es izaicinu tevi! Tu vairs nevari likt man neticēt.” Kādēļ tiek darītas šīs lietas? Lai cilvēki ticētu. Tas ir Vārds. Tieši tas parāda to, ka es sludinu jums patiesību, Vārdu. Vārds ir kļuvis par miesu, kļuvis par miesu jūsos; kļuvis par Vārdu, kļuvis par dzīvību jūsos, kļuvis par dzīvību manī. Saprotat?

Tas lielais Ārsts! Labi, tagad nolieksim mūsu galvas.

178 Kungs Jēzus, tas lielais Ārsts ir tuvumā, Tu esi tas Ārsts. Es sludināju Tavu Vārdu, un Tavs Vārds ir paziņojis, ka Tu esi šeit, ka Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi, ka Tu nevari pievilt. Tu nekad neesi mūs pievīlis, Kungs. Un tagad, lai katrs no tiem, kas ir uzlikuši savas rokas viens otram, lai Dieva svētības nolaižas uz viņiem. Un, kad mēs nāksim...viņi ir ticīgi. Un, kad mēs svaidīsim viņus ar eļļu, draudzes gans un es, un laidīsim viņus cauri šai rindai, lai katrs no viņiem iet šeit cauri ar ticību, lai ticētu tam, lai zinātu, ka pats debesu Dievs ir šeit klātesošs. Lai ikviens sevi sapurina. Vai viņi varētu tikai šo vienu reizi, Kungs? Vienkārši, lai viņiem...lai tas pamatīgi iesūcas, Kungs, šo vienu reizi. Atver viņu acis, Kungs, lai viņi redzētu, kas notiek, un nebūtu akli, streipuļojoši, bet

redzētu augšāmceltā Jēzus Kristus klātbūtnes realitāti. Dāvā to, Kungs, caur Jēzus Vārdu. Āmen.

179 Es pieprasu jums Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs nenākat šajā rindā, ja vien jūs nejūtat, ka jums ir tā pilnīgā ticība, jo jūs tikai aizņemsiet viņu laiku, kāda cita cilvēka laiku. Nedariet to! Un caur... Vai visā tajā laikā, kopš es esmu jums sludinājis, es esmu jums kādreiz teicis kaut ko, kas nebūtu noticis? Tieši tā! To darīja Tas Kungs. Es ticu, ka Viņš to nedarīja manis dēļ. Viņš to darīja jūsu dēļ, lai jūs ticētu, ka tas, ko es jums saku, ir patiesība. Tagad jūs tam ticat; viss būs labi, un tas...jūs kļūsiat veseli. Kad tu nāksi šurp, iemet savu neticību šajā...lūk, šajā garīgajā kabatā. Tu to neredzēsi, bet tā tur ir. Kad šī eļļa pieskaras tev, iemet savu neticību tieši tur. Noliec to un ej prom ar pilnīgu ticību, ka esi vesels. Vai jūs tā darīsiet? Tad lai Dievs jūs svētī.

180 Labi, es paprasīšu kādam, kas varētu vadīt dziedāšanu, vienkārši... Kur ir tas lieliskais sludinātājs, brālis, kurš... Kā viņu sauc? Keps, brālis Keps. Vai viņš ir rindā? Kā? Nāc šurp, brāli Keps, un nostājies tur un dziediet (sanāksme), kamēr mēs visi lūgsimies, "Tas lielais Ārsts ir tuvumā".

181 Kad viņi to vadīs, lai ikviens tagad dzied no sirds. Nedziediet tā vienkārši, piemēram: "Nu, es dziedāšu: 'Tas lielais Ārsts ir tuvumā, tas līdzjūtīgais Jēzus. Viņš skumjas sirdis iepriecē, tas līdzjūtīgais Jēzus.'" [Brālis Branham monotoni izrunā dziesmas vārdus–Tulk.] Vai, vai, vai!

182 Pilnā balsī! Uz pirkstgaliem. Ar modru garu. "Jā, tas lielais Ārsts ir tuvumā, tas līdzjūtīgais Jēzus!" Viņš pierāda, ka Viņš ir šeit! Es Viņam ticu. Āmen.

183 Labi. Lai...lai tie, kam ir ticība, iznāk priekšā.

184 Jēzus Kristus Vārdā es uzlieku savas rokas viņai, lai viņa tiktu dziedināta.

Jēzus Kristus Vārdā es nosodu šo slimību.

185 Jēzus Kristus Vārdā es uzlieku rokas manam brālim, lai viņš tiktu dziedināts.

186 Jēzus Kristus Vārdā es uzlieku rokas manai māšai, lai viņa tiktu dziedināta.

187 Jēzus Kristus Vārdā es uzlieku rokas manam brālim, lai viņš tiktu dziedināts.

Jēzus Vārdā es uzlieku rokas manai māšai, lai viņa tiktu dziedināta.

Jēzus Vārdā es uzlieku rokas manai māšai.

Jēzus Kristus Vārdā es uzlieku rokas manai māšai, lai viņa tiktu dziedināta.

Jēzus Kristus Vārdā es uzlieku rokas manam brālim.

Jēzus Kristus Vārdā es uzlieku rokas manai māšai.

188 Jēzus Kristus Vārdā es uzlieku rokas manam brālim dziedināšanai.

Jēzus Kristus Vārdā uzlieku rokas manai māšai.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Kristus Vārdā!

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

189 Jēzus Kristus Vārdā, dziedini šo manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā!

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

190 Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli. Lai viņš ir vesels.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini šo manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

191 Jēzus Vārdā, dziedini šo bērnu. Dievs, dāvā to.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini šo mazo zēnu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini šo mazo meiteni.

192 Jēzus Vārdā, dziedini šo manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

- Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
- 193 Jēzus Vārdā, dziedini šo manu brāli, Kungs.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini, Kungs, manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, Kungs...?...Dieva slavai.
- 194 Dziedini manu brāli, Jēzus Vārdā. Liec to mierā.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini šo bērnu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
- 195 Jēzus Kristus Vārdā, dziedini šo māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini māsu...?...
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, Kungs, dziedini mūsu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli, dari viņu veselu.
- 196 Jēzus Kristus Vārdā, dziedini manu māsu, Kungs.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini šo manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini šo mazo meitenīti.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini šo bērnu.
- 197 Dziedini šo bērnu, Kungs, Jēzus Vārdā.
Dziedini šo mazo zēnu, Jēzus Vārdā.

Dziedini manu māsu, Kungs, Jēzus Vārdā.

Dziedini manu māsu Kolinsu, Kungs, Jēzus Vārdā.

Dziedini manu māsu, Jēzus Vārdā.

Dziedini manu brāli, Jēzus Kristus Vārdā.

Dziedini manu māsu, Jēzus Vārdā.

198 Tagad nolieciet malā savu neticību.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

199 Tagad iemetiet jūsu neticību tajā kastē, ejiet garām, paņemiet pilnīgu ticību.

Jēzus Vārdā, paņemiet to. Lai tas tiek izdarīts.

Jēzus Vārdā, dāvā to, Kungs.

Jēzus Vārdā, dāvā to, Kungs.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu, Kungs.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu...?...

Jēzus Vārdā, dziedini to.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

200 Esi svētīts, brāli. Jēzus Vārdā, dziedini brāli Koksū, Kungs. Slava Dievam!

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

201 Lūk, atcerieties, ka es ielieku tajā pilnīgi visu ticību, kā vien protu, noteiktam mērķim.

Jēzus Vārdā, dziedini šo mazo meitenīti.

Jēzus Vārdā, dziedini šo māsu.

202 Dievs, es uzlieku rokas šim mazulītim. Lai viņš tiek dziedināts, Jēzus Vārdā. Āmen.

Jēzus Vārdā, dziedini šo meitenīti.

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā, dziedini šo manu brāli.

203 To mazo meitenīti? Piespiediet viņu sev. Jēzus Vārdā, dziedini viņus, Kungs, Tavai slavai.

Jēzus Vārdā, dziedini mūsu māsu.

Jēzus Vārdā, dziedini mūsu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu mazo brālīti.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

204 Jēzus Kristus Vārdā, es prasu viņas dziedināšanu.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu, Kungs.
Jēzus Vārdā, dziedini manu mazo brālīti.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Kristus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.

205 Jēzus Kristus Vārdā, dziedini manu brāli, šo bērnu.

Jēzus Vārdā, dziedini viņus, Kungs.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.
Dziedini manu māsu, Jēzus Vārdā.
Dziedini manu brāli, Jēzus Vārdā.
Dziedini manu māsu, Jēzus Vārdā.
Dziedini manu māsu, Jēzus Vārdā.
Dziedini manu māsu, Jēzus Kristus Vārdā.
Dziedini manu māsu.

206 Dziedini manu māsu. Svētī viņus, Kungs, jo viņu...?...Jēzus Vārdā.

Jēzus Vārdā, dziedini manu māsu.
Jēzus Vārdā, dziedini mūsu brāli.
Jēzus Vārdā, dziedini mūsu brāli, Kungs.
Jēzus Kristus Vārdā, dziedini manu māsu, Kungs.
Jēzus Vārdā, dāvā viņa lūgumu.
Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

207 Nolieciet savu neticību, tagad nāciet ticot. Dievs dāvās to. Nāciet ticēdami, un Dievs dāvās to. Es tam ticu, es lietoju visu ticību, kā vien protu. “Viņi uzliks rokas slimajiem; tie izveseļosies.”

Jēzus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Kristus Vārdā, dziedini manu māsu.

208 Kā tev patīk šis skats, brāli Nevil? Brālis Dauhs, Dieva žēlastības trofeja! Lūk, cilvēks, kuram bija jābūt mirušam pirms kādas nedēļas vai divām.

209 Jēzus Kristus Vārdā, Dievs, Tu, noteikti viņu mīli, Tēvs, jo Tu esi darījis viņam varenas lietas. Es uzlieku viņam savas rokas Jēzus Kristus Vārdā.

210 Kungs Dievs, uz viņa dārgās sievas, es uzlieku savas rokas viņai Jēzus Kristus Vārdā, viņas dziedināšanai. Āmen.

Vai vai tie ir visi?

211 Un tā, tagad nolieksim mūsu galvas.

Tas lielais Ārsts ir tuvumā,

Tas līdzjūtīgais Jēzus.

Viņš skumjas sirdis iepriecē,

Ak, dzirdi Jēzus balsi.

Klausies, kā slavē serafi,

Cik tas atskan brīnišķi.

Sirds, tu arī dziedī līdz,

Jēzus, Jēzus, Jēzus.

212 Vai jūs zināt, ko es esmu jums izdarījis? Jūs saucat mani par savu ganu, un jūs sakāt pareizi, jo es tas esmu. Ja mani, jūsu ganu, ir apliecinājis Jēzus Kristus, ka es daru Viņa darbu, tad ticiet manam vārdam; veicot šo ticības darbību, uzliekot uz jums savas rokas, es esmu nosodījis slimības un ciešanas, kas jūs nomāc; ticiet tam, lai jūs saņemtu savu prasību, lai kas tas nebūtu, jo viss ir iespējams tiem, kas tic. “Un, kad jūs lūdzat, ticiet, ka jūs saņemat to, ko prasāt.” Un es patiesi ticu, ka es to saņemu, un savā sirdī es pieņemu katra no jums dziedināšanu; es pieņemu to, ka tas ir paveikts. Es tam ticu; es tam ticu ar visu, kas ir manī. Tā arī manas rokas ir uzliktas uz šiem kabalakatiņiem, kas stāv šeit; es esmu tam uzmanīgi sekojis; es ticu, ka tie paveikts tieši to, ko cilvēki ir prasījuši. Es ticu tam.

213 Šī ir ieiešana tajā trešajā rāvienā! Es ticu tam. Tagad es gribu uzdot jums patiesu jautājumu, jums, kas izgāja cauri lūgšanu rindai. Vai jūs tagad patiešām ticat un jūtat, ka jūsos kaut kas ir noticis, kopš jums tika uzliktas rokas? Paceliet rokas! Te nu tas ir. Tieši to mēs gaidījām. Lūk, tas nav... Tas tagad tikai sāk uzplaukt. Saprotat? Vienkārši sākās ar... Es to darīju ar noteiktu mērķi. Es to darīju ar noteiktu mērķi. Es kaut ko realizēju, saprotiet, ir jāpaņem šis ticības lādiņš un uzreiz jāatgriežas atpakaļ, lai sāktu un ieietu, saprotiet, lai tā kā paceltu ticību tādā veidā, kādā jūs to nekad iepriekš neesat pamanījuši. Nevis kaut kādu ticību, bet pilnīgu ticību, uzbūvēt to, lūk, *šeit*. Un vērojiet, kā pilnīgs Dievs ar pilnīgu sirdi tur pilnīgu apsolījumu caur Viņa pilnīgo Vārdu, kas ir asāks par abpusēji griezīgu zobenu un atpazīst sirds domas. Kas? Mēs tagad nonākam pie pilnības, jo cilvēkiem ir jānonāk pie tās, lai viņi būtu gatavi aizraušanai. Tieši tas šobrīd to aizkavē, notiek gaidīšana, kad tā draudze nonāks tajā pilnīgajā aizraušanas ticībā, notiek gaidīšana. Man tas nozīmē lielu manis noskūšanu; to pašu tas nozīmē arī jums; bet kopā mums tas izdosies caur Dieva žēlastību. Āmen.

Tas lielais Ārsts ir tuvumā,

Tas līdzjūtīgais...

214 Kungs Jēzu, svētī manu dārgo brāli. Lai Tavs Svētais Gars dziedina šo draudzes ganu un uztur viņu veselu un stipru tajā kalpošanā, uz kuru Tu esi viņu aicinājis. Jēzus Vārdā. Es pieprasu to, Kungs. Es viņu mīlu. Mēs to pieprasām. Mēs zinām, ka tas ir pareizi. Mēs tagad ticam tam.

Sirds, tu arī dziedī līdz,

Jēzus, Jēzus, Jēzus.

215 Vai tad jūs Viņu nemīlat? Tikai padomājiet: tieši šeit un tagad Viņš jau ir sācis dziedināšanas darbu jūsu ķermenī, jo Viņš apsolīja, ka tas notiks. Un tā, saprotiet, vai jūs sapratāt, ko es šovakar teicu? Vai jūs sapratāt tā noslēpumu? Redziet: “Ja *jūs teiksiet* šim kalnam,” saprotiet, nešaubieties, nešaubieties, bet ticiet tam, ko jūs esat pateikuši. Lūk, ievērojiet to, mazāk nekā piecu minūšu laikā katra roka pacēlās augšup, ka tieši tagad viņos ir sācies darbs. Ak vai! Tas ir Viņš. Kas tas ir? Tā lielā Ārsta klātbūtne.

216 Ak, pacelsim mūsu rokas pretim Dievam un nodziedāsim to vēlreiz!

Tas lielais Ārsts ir tuvumā,

Tas līdzjūtīgais Jēzus.

Viņš skumjas sirdis iepriecē,

Ak, dzirdi Jēzus balsi.

Klausies, kā slavē serafi,

Cik tas atskan brīnišķi.

Sirds, tu arī dziedī līdz,

Jēzus, Jēzus, Jēzus.

217 Kādu brītiņu vienkārši mierīgi pastāvēsim. Vienkārši pielūgsim Viņu savās sirdīs. Aizdomājieties par to: Dievs, Viņš ir šeit. Viņš ir šeit. Kas? Kas identificēja Sevi, ka Viņš ir Vārds? “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Vārds ir asāks par abpusēji griezīgu zobenu, pat izšķir domas un nodomus (kāpēc tu esi atnācis uz šejieni, kāds ir tavs mērķis būt šeit, kas tu esi)”;

identificēja Jēzu Kristu kā Mesiju, un šodien tas identificē Viņu kā to pašu Mesiju vakar, šodien un mūžīgi.

218 Tas lielais Ārsts, kurš ir šeit, kurš teica: “Šīs zīmes ies līdz ticīgajiem. Ja viņi uzliks rokas slimajiem, tie izveseļosies. Un, ja tu saki šim kalnam: 'Kusties,' un nešaubies savā sirdī, bet vari ticēt.” Ja Viņš var radīt vāveres, kuras nekādi nevar ticēt jeb tur nav nekā, kas to varētu; tā ir mana ticība, kas iet un dara to, mana ticība tam, ko Viņš izaicināja mani prasīt. Viņš izaicināja mani paprasīt to. Un es pieņemu Viņa izaicinājumu paklausībā Viņa Vārdam, es paprasīju to, un tas parādījās! Dievs debesīs zina, ka tā ir taisnība. Vai tad Viņš nevar arī dziedināt slimos? Ja Viņš var šādi pacelt mani ar ticību, pat cilvēku dēļ, pat ja viņi nespēj uzkāpt līdz tam līmenim... Ja viņi nespēj to izdarīt, Viņš var izmantot manu ticību. Viņš var pacelt mani līdz tai vietai, un es uzkāpju jūsu dēļ. Es ticu jūsu dēļ. Es runāju jūsu dēļ.

219 Es esmu jūsu brālis, es stāvu kā jūsu brālis, aizbildnis, darīdams visu iespējamo, lai noturētu jūs Dieva priekšā. Un šobrīd es stāvu šeit, baltā troņa priekšā, un es ņemu to...es norādu ar pirkstu uz to asiņaino Upuri tur, un caur Viņa Vārdu es saku, ka tas ir izdarīts. Tam bija jānotiek, un tam bija jānotiek. Jūs zināt, ka tas ir noticis. Es zinu, ka tas ir noticis, tā nu jūs zināt, ka tas ir noticis, un tā tas ir. Pareizi. Āmen.

Sirds, tu arī dziedī līdz,

Jēzus, Jēzus, Jēzus.

Klausies, kā slavē serafi,

Cik tas atskan brīnišķi.

Sirds, tu arī dziedī līdz,

Jēzus, Jēzus, Jēzus.

220 Un ļaunie gari ir pakļauti mums Tavā Vārdā, visjaukākajā vārdā, ko izrunājušas mirstīgas lūpas. Ļaunie gari... Tas augšāmceļ mirušos, tas dziedina slimos, tas attīra no spītālības, tas izdzen ļaunos garus; tas izveido kristiešus. Nav cita Vārda zem debesīm. Es dzīvoju tajā, es kristu tajā, ticu tam, pielūdzu tajā. Ak, ļauj man kļūt par daļu no tā! Ļauj man zaudēt sevi pašu un atrast to, Kungs, Tevī, to Vārdu, kas ir Jēzus Kristus, svaidītais Mesija, lai es izlauztu sev ceļu cauri neticības dubļiem, lai atspoguļotu Jēzus Kristus skaistumu: to pašu vakar, šodien un mūžīgi.

221 Lai Dievs jūs tagad svētī. Kad jūs atkal atnāksiet šeit nākamajā svētdienā, dodiet liecību par to, kā jūs tikāt dziedināti, kas notika šonedēļ. Pavērojiet un paskatieties, kas notiek. Ar to ir cauri! “Kā tu to zini?”

222 Viņš man pateica: “Pasaki to,” un es to pateicu. Tas arī viss. Tas arī viss. Ar to ir cauri. Es tam ticu. Tagad draudzes gans, brālis Nevils.

223 Brītiņu uzgaidiet. [Kāds brālis runā mēlēs, cits brālis izskaidro–Tulk.]

224 Svētīts lai ir Tā Kunga Vārds! Pacelsim mūsu rokas un pielūgsim Viņu kādu brītiņu.

225 Mēs pateicamies Tev, Kungs. Mēs pateicamies Tev, Kungs. Paldies Tev, Tēvs. Paldies Tev, Tēvs.

226 Kā ticīgie, vai jūs pamanījāt, ar kādu intervālu tika izteikts tas vēstījums un kādā ritmā tas tika teikts, un vai ievērojāt, ka dotais izskaidrojums bija tāds pats? Tas ir tas. Ievērojiet, kāds tas bija, precīzi sakrita ar sludināto vēstījumu un apstiprināja, ka tā bija patiesība, ka Viņš jau ir īstenojis to, ko Viņš bija apsolījis jums darīt. Ievērojiet, kā tas tika izteikts, un ievērojiet, kā tas tika iztulkots. Ievērojiet, cik ilgi *viņš* runāja, un ievērojiet, cik daudzus vārdus *viņš* pateica, saprotiet, pilnīgi precīzi.

Lai Tas Kungs jūs svētī, līdz mēs atkal tiksimies. Āmen.

Pilnīga ticība

(Perfect Faith)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1963. gada 25. augusta vakarā Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 63-0825E ilgst 1 stundu un 45 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2023. gadā.